

odsev

O proračunu za leti 2020 in 2021
ter o podražitvi graditve DZiR-a
Občinska seja trajala štiri ure

Dnevi evropske kulturne
dediščine
Želi ajdo, ličkali koruzo

Portret meseca: skupina U-90
Štejejo dobri odnosi in pravi
prijatelji

Uspeh Hlodov in Anžeta Zupanca
na Linhartovem srečanju
Domov prinesli dva matička

Deluje. Kot nekoč.

Ob visokem jubileju Lekarne Ljubljana so v Galenskem laboratoriju oživilli nekatere stare recepture in jih posodobili z novimi znanji. Ustvarili so posebno linijo izdelkov, ki združuje tradicijo in sodobnost - nekoč in danes.

Pri izboru receptur za **GREŇČICO, ELIKSIR** in **TONIČNO VINO** smo upoštevali tradicionalno poznavanje ugodnega vpliva določenih zdravilnih rastlin.

Izdelano v Galenskem laboratoriju Lekarne Ljubljana. Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

Zvesta vašemu zdravju. **Že 70 let.**

www.lekarnaljubljana.si

70 LET ZDRAVJA

Luka, podjetnik in učitelj joga

Renault MEGANE

RENAULT
Passion for life

Že za
13.290 €*

Paket zimskih pnevmatik*

Dodatni popust na izbrano zalogo*

Brezplačno obvezno in osnovno kasko zavarovanje za 1. leto**

5 let podaljšano jamstvo***

Cena velja za model Renault Megane Life Tce 100, z vključenim rednim popustom 1.750 €, ter dodatnim popustom v višini 600 € ob nakupu prek Renault Financiranja. Ob nakupu vozila prejmete tudi brezplačen paket zimskih pnevmatik. Ob nakupu vozila iz izbrane zaloge prejmete popust v višini 600 €. Akcija za izbrano zalogo velja do 31. 10. 2019 oz. do razprodaje zalog. Vse podane cene (MPC = maloprodajne cene) so neobvezujoče cene in vključujejo 22% DDV in DMV. **Ob nakupu avtomobila prek Renault Financiranja prejmete brezplačno obvezno in osnovno kasko zavarovanje za 1. leto. 2. leto obvezno zavarovanje avtomobila prek Renault Financiranja. ***5 let jamstva ob nakupu avtomobila prek Renault Financiranja obsega 2 leti tovarniške garancije in podaljšano jamstvo za 3., 4., in 5. leto ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1000 Ljubljana.

Poraba pri mešanem ciklu: 4,4–6,9 l/100 km. Emisije: CO₂ 117–155 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6Dt. Emisija NOx: 0,0194–0,077 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00015–0,0007 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,02–1,33. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Renault priporoča elf

renault.si

Avtohiša REAL

Avtohiša Real d.o.o., Vodovodna c. 93, Ljubljana

AVTO SET d.o.o.

AVTO SET-SETNIKAR d. o. o.
Dragomelj 26, Domžale

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Dobrodelna "Vožnja uglednih gospodov", ki opozarja na raka prostate, je skozi Trzin popeljala kar 190 motociklov.
Fotografija: Peter Hudnik, Hood Foto

Glavna in odgovorna urednica:

Tanja Bricelj, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Dunja Špendal, Barbara Kopač, Nina Rems, Peter Hudnik

Redni avtorji prispevkov: Nataša Pavšek, Brigita Ložar, Žana Babnik, Katja Rebolj, Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Jožica Trstenjak, Milica Erčulj, Saša Hudnik, Valentin Orešek

Avtorji fotografij: Zinka Kosmač, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Barbara Kopač, Peter Hudnik in drugi

Lektoriranje:

Mirjam Furlan Lapanja

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov. Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za oktobrsko številko oddajte najpozneje do torka, **5. novembra.**

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:
trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja prispevkov.

Foto: Živa Torj

Pripadati

Čas, ki nam vlada, prinaša številne izzive. Po eni strani še nikoli nismo imeli toliko možnosti za kakovostno preživljanje prostega časa, po drugi pa nam časa nenehno primanjkuje. V množici obveznosti se težko ustavimo, predahnemo in si vzamemo čas za stvari, ki so zares pomembne.

Toda kaj sploh je tisto, kar je pomembno? Kaj človeku ostane na koncu? O tem se lahko marsikaj naučimo od šestih trzinskih sivilasih gospodov, ki se jih je prijelo ime U-90. Pravijo, da nazadnje štejejo le pravi prijatelji in urejeni družinski odnosi. Upam si trditi, da U-90 živijo kakovostno starost prav zaradi svoje pripadnosti skupini, ki jim zagotavlja, da niso sami.

Vsi si želimo pripadati, pa čeprav današnji čas povečuje individualizem. Pozabili smo, da ne pripadamo le svoji družini, krogu prijateljev ali neki interesni skupini, temveč tudi tej ulici, temu kraju, tej občini, temu narodu, tej državi, Evropi, temu planetu. Pozabili smo, da je mogoče graditi dobre odnose ravno zato, ker čutimo pripadnost. (Tudi s tem namenom potekajo dnevi evropske kulturne dediščine, o katerih poročamo tokrat.)

Naj pomanjkanje časa ne bo vrv za vratom odnosov! Vzemimo si čas za izlet v naravo, za pogovor z ljudmi, za druženje s prijatelji in navsezadnje tudi zase. Že en teden za tem, ko bo v vaših nabiralnikih tokratni Odsev, se začnajo krompirjeve počitnice. Z dnevom reformacije in dnevom spomina na mrtve nam tokrat ponujajo podaljšan konec tedna in tako tudi kakšen prosti trenutek več. Pogosto slišim, kako nekateri vihajo nos nad tradicionalističnimi obiski grobov ob prvem novembru. Zakaj da bi hodili po pokopališčih, kjer se zbere vse sorodstvo in klepeta o vremenu?

Morda pa se za temi obiski skriva mnogo več kot le razkazovanje novih čevljev ali jesenskega plaščka? Morda je to ena od priložnosti, da si vzamemo čas drug za drugega, da tkemo niti, ki se jih ne vidi, a se jih čuti? To so niti pripadanja, kajti nihče med nami ni osamljen otok. Želim vam, da bi prosti čas v teh jesenskih dneh izkoristili za graditev odnosov.

**Glavna in odgovorna urednica,
Tanja Bricelj**

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
e-pošta: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00–14.00
Sreda: 8.00–13.00 in 14.00–18.00
Petek: 8.00–13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
e-pošta: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00–11.00
Sreda: 9.00–11.00

8. natečaj za najboljšo trzinsko zgodbo

Trzin je poln najrazličnejših zgodb, bogat pa je tudi z zanimivostmi, legendami in anekdotami. V želji, da bi se te zgodbe ohranile tudi za prihodnje rodove, želimo z natečajem Zgodba našega kraja spodbuditi spomine in domišljijo občanov. Zato vabljeni k pisanju zgodb prav vsi pišoči, tako starejši kot tudi mlajši. Zgodbe o preteklih dogodkih in osebah lahko oblikujete po pripovedovanju dedkov in babic, po svojih spomnih ali po domišljiji. Dolžina zgodbe je omejena na največ 2000 znakov vključno s presledki. Zgodbi je treba obvezno pripisati, ali je resnična ali izmišljena. Prispevke skupaj s podatki o avtorju (ime, priimek in naslov) pošljite po pošti v zaprti ovojnici in s pripisom »Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja Trzina«, na naslov TD Kanja Trzin, Ljubljanska c. 12/f, 1236 Trzin. Rok za oddajo zgodb je 17. november 2019. Tri najboljše zgodbe po izboru strokovne žirije bomo simbolično nagradili. Najbolj zanimive zgodbe in v njih opisane posebnosti Trzina ali Trzincev bomo vključili v turistično promocijsko gradivo. Avtorji objavljenih prispevkov, uporabljenih v te namene, bodo ohranili le moralne avtorske pravice. Več informacij v zvezi z natečajem dobite na telefonski številki 01-564-47-30.

Dunja Špental

Sofinanciranje dijaških in študentskih vozovnic za primestni promet

Obveščamo vas, da Občina Trzin tudi v novem šolskem letu 2019/20 sofinancira vozovnice IJPP za dijake in študente iz občine Trzin v vrednosti 15 % cene mesečne, polletne ali letne vozovnice.

Subvencija velja za primestni promet.

Subvencijo je mogoče uveljavljati pri nakupu vozovnice samo na prodajnih mestih družbe Arriva Kam-bus, d. o. o.: Avtobusna postaja Kamnik, Maistrova 18, Kamnik in poslovalnica Arriva Alpetour – Turistična poslovalnica Domžale, Ljubljanska 82, Domžale. Dijaki in študenti, ki bodo vozovnico kupili na drugih prodajnih mestih ali na spletu, pa lahko subvencijo uveljavijo pozneje, in sicer v mesecu, v katerem so kupili vozovnico.

Več informacij: <https://arriva.si/novice/subvencionirane-enotne-ijpp-dijaske-vozovnice-2019-2020-zacetek-predprodaje/>

Občina Trzin

Zimski urnik odvoza biološko razgradljivih odpadkov

Uporabnike javne službe zbiranja biološko razgradljivih odpadkov obveščamo, da s prvim novembrom začne veljati zimski urnik praznjenja rjavih zabojnikov. V zimskem obdobju se zabojniki praznijo na 14 dni. Na tedensko praznjenje bomo spet prešli s prvim marcem.

Točni urniki odvoza biološko razgradljivih odpadkov so objavljeni na www.jkp-prodNIK.si.

Javno komunalno podjetje ProdNIK

ZIMSKI URNIK PRAZNJENJA

Posode za biološke odpadke se praznijo ob ponedeljkih:

- vključno od marca do vključno oktobra na 7 dni;
- vključno od novembra do vključno februarja na 14 dni.

2019	2020
28. oktober	06. januar
11. november	20. januar
25. november	03. februar
09. december	17. februar
23. december	02. marec

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ

INSTITUT
ANTONA TRSTENJAKA
ZA GERONTOLOGIJO IN MEDGENERACIJSKO MUŽITVO

Zavod
Medgeneracijsko središče
Komenda

LAS ZA MESTO IN VAS

Povabilo upokojenkam in upoko-jencem k varovanju otrok

Inštitut Antona Trstenjaka za gerontologijo in medgeneracijsko sožitje skupaj z Zavodom Medgeneracijsko središče Komenda nadaljuje projekt Krekovo lokalno središče za severozahodno Ljubljansko urbano regijo – KREKOVO SREDIŠČE II, v okviru katerega bomo nadaljevali tudi z **Babi servisom**.

Čeprav so otroci v vrtcu ali šoli, se včasih zgodi, da bi starši še kako potrebovali varstvo za nekaj ur v popoldanskem ali večernem času, **zato vabimo vse tiste upokojenke, seveda lahko tudi upokojenke, ki se vidijo v tej vlogi, imajo veselje in občutek za delo z otroki, da se nam čim prej oglasijo na tel. št. 040 842 776 ali na elektronski naslov viktoria.drolec@zmsk.si**. Varstvo poteka na domovih otrok. Upokojenke in upokojenki bodo varovanje otrok izvajali za plačilo, medtem ko bo za starše otrok to brezplačna storitev.

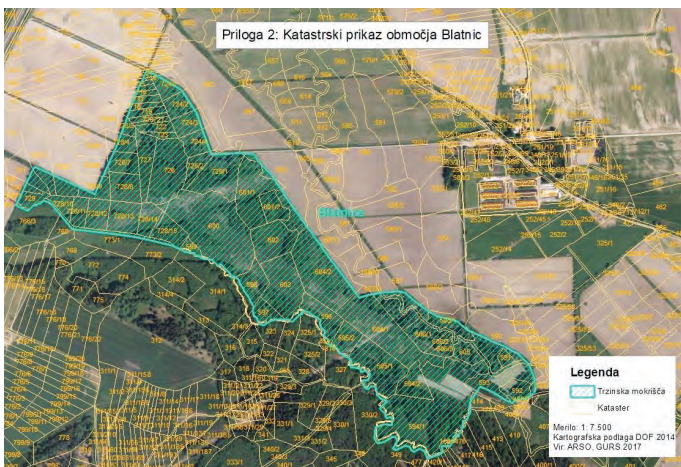
Štiriurna 8. redna seja občinskega sveta

Osma redna seja Občinskega sveta Občine Trzin je bila v sredo, 9. oktobra, in je trajala več kot štiri ure. Na tem mestu objavljamo kratke povzetke, podrobnosti lahko preberete v Uradnem vestniku občine Trzin in na spletni strani občine. Pri tem naj opozorimo, da do 23. oktobra poteka javna razprava o predlogu proračuna občine Trzin za leti 2020 in 2021 in da je mogoče pripombe in pobude k predlogu proračuna oddati pisno na naslov župana do omenjenega dne do 12. ure.

Svetniki so se v uvodu seznanili s poslovnim poročilom Centra za socialno delo Domžale za leto 2018 in dali soglasje k ceni za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči. Dejan Košir, komandir Policijske postaje Domžale, je svetnike seznanil z varnostno oceno Občine Trzin za minulo leto, in sicer so varnostne razmere zelo dobre in stabilne. Občinski svet se je seznanil tudi s predstavitvijo obnove Osnovne šole Roje in s predstavitvijo graditve prizidka Zdravstvenega doma Domžale. Predstavnici je svetnica Alenka Marjetič Žnider (OAOT) povprašala o problematiki ortodontske obravnave in dala pobudo o preučitvi možnosti glede hitrejšega prvega ortodontskega pregleda za trzinske otroke, tudi s pomočjo sofinanciranja občine, kar je ponovila tudi pozneje pri svetniških pobudah. Svetnik Rado Gladek (SDS) je dal pobudo, da bi se občani Trzina pri prenosu kartonov v trzinsko splošno ambulanto obravnavali prednostno.

Občinski svet je sprejel sklep o uvedbi tretje (rumene) zbiralne posode v gospodinjstvih ob Mlakarjevi, Prešernovi in Reboljevi ulici in sklep o spremembi pogostnosti odvoza organskih odpadkov, ki se od novembra do februarja opravlja na 14 dni. Naslednji odlok, ki ga je sprejel občinski svet, se nanaša na Blatnice kot nahajališče močvirske logarice in je namenjen zavarovanju tega območja. Več si lahko preberete v uradnem vestniku, tu le omenimo, da se na omenjenem območju spodbuja ekstenzivno kmetijstvo, ni pa dovoljeno izsuševanje, gnojenje ali graditev objektov.

Sledilo je več vprašanj in pobud občinske svetnice in svetnikov, med drugim o najvišjem dovoljenem strošku za prehrano na gasilskih akcijah (Marko Kajfež, LZT), o pravočasnosti procedure za zgraditev trzinske obvoznice pred spremembo gradbene zakonodaje, o odloku glede podelitve koncesije za javno komunalno službo, o pobudi za zbor občanov zaradi predvidenih večjih investicij v letih 2020 in 2021 ter višje cene graditve Doma zaščite in reševanja (DZiR) in o trimstezi (vse Alenka Marjetič

Žnider), ki jih je svetnica končala s pobudo k nadzoru nad kupoprodajno predpogodbo iz leta 1998 in pogodbo iz leta 2009 med trzinskim podjetjem in občino Domžale. Anton Peršak (LTRT) je dal pobudo za pripravo strategije za dolgoživo družbo, Miha Pančur (SDS) za označitev potoka Pšata s tablo, Gregor Pevc (LTJND) je predlagal, da se poskrbi za čiščenje odvodnih kanalov, svetnik Rado Gladek pa je pozval k ukrepom proti vedno istim kršiteljem parkirnega reda na Ljubljanski cesti.

Svetniki so se posvetili prvi obravnavi več odlokov, in sicer odloka o prodaji blaga zunaj prodajaln, ki naj bi bil podlaga za uvedbo tržnega prostora, odloka o javnem zavodu Zdravstveni dom Domžale ter odloka o podelitvi koncesije za vzdrževanje občinskih cest in zimske službe. Prva dva so svetniki soglasno poslali v nadaljnjo obravnavo, pri tretjem se je zaiskrilo med svetnico Marjetič Žniderjevo, ki je podobno kot Gregor Pevc menila, da je besedilo presplošno, in je med drugim želela več pristojnosti prenesti na občinski svet, in županom, ki je vskočil, češ da svetnica ni strokovnjakinja na tem področju in da so za specifične odgovorne strokovne službe. Z nekaj užaljenimi in svarilnimi toni svetnice ter poduki o vlogi svetnice in vlogi župana so odlok poslali v drugo branje z dvema glasovoma proti, pri čemer je župan pojasnil, da gre v tej točki zgolj za odlok, ki je praviloma pripravljen splošno, medtem ko natančne pogoje določa razpis za izbiro koncesionarja.

V nadaljevanju so se lotili finančnih tematik, in sicer so se seznanili s predlogoma proračunov za leto 2020 in 2021, ki so ju svetniki potrdili za drugo obravnavo z desetimi glasovi za in tremi glasovi proti. Javna razprava na to temo poteka do 23. oktobra. Po treh urah je prišla na vrsto seznanitev z novelacijo investicijskega načrta oziroma zvišanjem cene za graditev DZiR, ki je s predvidenih 1,9 milijona narasla na 2.468.746 evrov. Projekt je zdaj v fazi pridobivanja ponudb, graditi naj bi začeli 2020, uporabno dovoljenje naj bi pridobili do septembra 2021. Ob tej točki je znova potekala burna razprava, tokrat s povišanimi toni zlasti med svetnikoma Alenko Marjetič Žnider (ki je zahtevala popis gradbenih del, s čimer naj bi se domnevno prepričali, ali gre za povišanje cen ali za nove stroške) in Markom Kajfežem, v razpravo pa sta se vključila tudi Rado Gladek in Gregor Pevc. Ob tem je svetnica Marjetič Žniderjeva poudarila, da pri LTJND-u in OAOT-u ne nasprotujejo gradnji DZiR-a, vendar se zavzemajo za gospodarno, transparentno in strokovno izpeljavo projekta. Pri tem je hkrati večkrat okrcala dosedanje poročanje občinskega glasila in nakazala, kakšno poročanje pričakuje v prihodnje. Sklep o novelaciji investicijskega načrta je bil sprejet z desetimi glasovi za in tremi proti.

Občinski svetniki so se seznanili tudi s polletnim poročilom župana o izvrševanju proračuna Občine Trzin za leto 2019, z imenovanjem Nuše Repše za podžuparja in z načrtom ravnanja z nepremičninami občine Trzin v letih 2020 in 2021. Občinska seja se je končala ob 21.12.

Besedilo in foto: Tanja Bricelj

Dan spomina na mrtve

Združenje borcev za vrednote NOB Trzin in Občina Trzin obveščata občane, da bo žalna slovesnost ob dnevu spomina na mrtve **v petek, 25. oktobra, ob 16. uri** pri spomeniku trzinskim žrtvam druge svetovne vojne pred Osnovno šolo v Trzinu.

Vabljeni!

Od Hribarja do Hribarja

Naš pomembni rojak Ivan Hribar se je rodil 19. septembra 1851 v Trzinu na hišni št. 82 očetu Francu in materi Marijani. Ko je bil Ivan star pet let, se je družina iz Trzina preselila v Mali Mengeš, od tam v Veliki Mengeš, nato v Križ pri Komendi. V zrelih letih si je Ivan Hribar v središču Cerkelj na Gorenjskem uredil letno vilo (danes je stavba last Gorenjske banke) in tam je rad preživel poletja. Na podlagi teh podatkov smo Žerjavčki pred šestimi leti oblikovali kolesarsko pot, ki se vije od Jefačnikove domačije do Cerkelj na Gorenjskem.

Na rojstni dan Ivana Hribarja se nas je ob osmih zjutraj pred Jefačnikovo domačijo zbralo devet kolesarjev Društva upokojencev Žerjavčki Trzin. Prvi postanek smo opravili pred cerkvijo sv. Mihaela v Mengšu,

da smo si v njej ogledali krstilnico, delo Jožeta Plečnika. Pred spomenikom baročnega slikarja Franca Jelovška v Mengšu smo spregovorili nekaj besed o njem, tam smo posneli tudi spominsko fotografijo. Pot nas je nato peljala skozi Topole, Suhadole, Komendo, Zalog pri Cerkljah, Pšenično Polico do Cerkelj. V Cerkljah smo se prej dogovorili za ogled rojstne hiše Ignacija (tudi Naceta) Borštnika, našega prvega poklicnega igralca in sodobnika ter prijatelja Ivana Hribarja. Letos se spominjamo stote obletnice Borštnikove smrti (23. septembra 1919). Z zanimanjem smo si ogledali poslopje, gank, dvorišče in kovačijo, prisluhnili smo tudi prigodam sedanjega gospodarja hiše. Zelo zabavna je bila menjava enega evra za enega naceta.

Po ogledu spominskega parka v središču Cerkelj smo si privoščili malo daljši počitek Pod Jenkovo lipo (ime po skladatelju Davorinu Jenku). Ob vračanju domov smo si v vasi Pšata ogledali še izvir reke Pšate. Okoli 14. ure smo se zadovoljni vrnili v naš Trzin.

Za prijetno druženje so letos poskrbeli Dragica, Dušan, Franc, Helena, Jože, Marjeta, Milica, Štefan in Zoran. Prihodnje leto pa se nam lahko pridružiš tudi ti, ki bereš te vesti.

Besedilo in foto: Milica Erčulj

V spomin na rojstvo našega rojaka Ivana Hribarja

Na Jefačnikovi domačiji so 19. septembra zvečer odmevale pesmi Ženskega pevskega zbora Trzinke, ki že tri leta deluje pod okriljem domačega Kulturnega društva Ivan Hribar. Članice društva so namreč v spominski sobi Ivana Hribarja prav na dan njegovega rojstva pripravile izredno zanimiv glasbeno-literarni večer. Obiskovalcem so predstavile našega izjemnega rojaka, pri čemer so izseke iz Hribarjevega življenja spretno prepletale z dodatki. Slišali smo lahko nekatere Hribarjeve zapise, deklamacije domoljubnih pesmi Vodnika, Jenka in Gregorčiča ter pesmi, ki so jih pod vodstvom Primoža Leskovca odpele članice zbora.

Hribarja smo imeli priložnost spoznati tudi skozi oči Josipa Stritarja, ki mu je v spodbudo, ker po 14 letih ni bil spet izvoljen za župana, napisal pismo v obliki soneta. Obiskovalce pa je zagotovo najbolj zabavala in se jim vtisnila v spomin Hribarjeva iznajdljivost oziroma prebrisanost: vsem, katerih hiše so bile po katastrofalnem potresu v Ljubljani vsaj malo poškodovane, je namreč naročil, naj jih ojačajo z oporniki. V tistem času bi tako z Dunaja dobili čim več denarja za obnovo. Ob zgledu Hribarjeve domoljubnosti in pokončnosti je organizatorke na koncu zanimalo, kakšni bodo naši zanamci, Milan Kuferšin pa je zapel »Ali bo moj vnuk še pel slovenske pesm«. Prireditev so nastopajoče sklenile s »Terezinko«, druženje pa se je nadaljevalo ob pogostitvi, za katero je poskrbela Občina Trzin. Pri tem lahko omenimo, da so organizatorke gostom postregle jed, ki se je kuhala v Hribarjevih časih – s trzinsko šaro, in to v porcelanastih krožnikih prav tako iz tistega časa. Vabilu na večer, ki je bil posvečen spominu na našega velikega rojaka, ki je bil do konca življenja zvest svojim idealom, se je poleg častnih občanov Trzina Janeza Štebeta in Jožice Valenčak, občinske svetnice Dunje Špendal odzval tudi župan Peter Ložar.

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

Polovica vseh matiškov za trzinske gledališnike

V zadnjih dneh septembra je v Postojni potekalo 58. Linhartovo srečanje, tekmovanje ljubiteljskih gledališč, od koder so se trzinski gledališniki vrnili s kar dvema matiškoma. Poleg matička za odrsko norost, ki ga je za predstavo Blaznost igre prejela skupina Hlodi, je matička za preboj pete stene prejel Anže Zupanc. To je odličen dosežek domače gledališke produkcije, pri čemer je dodatno priznanje tudi dejstvo, da so Blaznost igre odigrali kot predstavo otvoritvene prireditve.

Da bi bolje osvetlili dosežek Hlodov, pogledajmo nekaj števil: na tekmovanje se je letos prijavilo 111 predstav, na sklepni dogodek pa so selektorji uvrstili le sedem najboljših, med njimi že drugo leto zapored

tudi trzinski KUD Franca Kotarja. (Spomnimo: lani je za celostni koncept predstave dobila matička predstava Alica v režiji Tatjane Peršuh.) Ob koncu so podelili štiri matičke in dve posebni priznanji. Blaznost igre, delo Nebojše Pop Tasića, je režiral Sebatjan Starič, ki je v Trzin enega matička prinesel že z režijo igre Grenki sadeži pravice pred tremi leti. Prav je, da na tem mestu znova naštejemo vse, ki so blazno igrali: Ana Cimperman, Gabrijel Gales, Aleksandra Kmetič, Tina Lipovec, Jure Strmljan, Matija Šmuc, Veronika Weixler in prebijalec pete stene, z matičkom nagrajeni Anže Zupanc.

Strokovna žirija je matička za najboljšo predstavo v celoti podelila Šentjakobskemu gledališču Ljubljana za predstavo Dvanajst jeznih mož in matička za moško vlogo Bojanu Vistru iz iste predstave. Posebno priznanje za moško vlogo je prejel Klemen Langus iz Gledališča 2B iz Bohinjske Bistrice, posebno priznanje za žensko vlogo pa Anka Eržen iz Teatra JJ iz Notranjih Goric.

Tanja Bricelj, Foto: Peter Hudnik

Ob 44. srečanju Medobčinskega društva invalidov Domžale

Letošnji začetek septembra je bil že 44. leto v znamenju Medobčinskega društva invalidov Domžale, ki ob prazniku invalidov v Športni dvorani Domžale vsako leto pripravi prijetno srečanje s kulturnim programom. Pride, kdor le lahko, in za marsikoga od 1310 članov in članic je to eno najprijetnejših doživetij v letu. Pomeni pa tudi priložnost za zahvalo vsem prostovoljcem, ki s številnimi dejavnostmi pomagajo invalidom in krepijo povezave tako med društvom kot med posamezniki v občinah, ki jih pokrivajo. To so občine Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin.

Prostovoljci s svojimi obiski, iskrenimi besedami in toplimi stiski rok poskrbijo, da invalidi ne ostanejo brez najnujnejše pomoči. Posebno skrb namenjajo preventivnim dejavnostim, v osrčju njihovega prizadevnega dela pa so predvsem najstarejši in najtežji invalidi, ki so zelo hvaležni za pomoč.

Na srečanju je v nagovoru problematiko invalidov opisala predsednica Medobčinskega društva invalidov Domžale Vida Perne in opozorila tako na težave posameznih invalidov kot na financiranje društva, ki

bi bilo ob večjih denarnih prilivih iz posameznih občin lahko še bolj uspešno. Navzoče so pozdravili tudi župani oz. podžupani občin, med njimi podžupanja Občine Trzin Nuša Repše, ki je invalidom čestitala ob prazniku in jim prenesla pozdrave župana Petra Ložarja.

V prijetnem kulturnem programu, ki ga je vodila Karin Lisjak, so sodelovali glasbeni bend iz bivalne enote Naša hiša, Ženski pevski zbor v okviru Medobčinskega društva invalidov Domžale pod vodstvom Erike Rode, Banda citrarska iz Ihana, s katero je prepeval Klemen Torkar, in ena najbolj znanih slovenskih pevk, Tanja Žagar, za veselo razpoloženje pa je poskrbel ansambel Javor.

Za člane Medobčinskega društva invalidov Domžale za občino Trzin skrbita prostovoljca Veronika in Franc Kuhar, pri delu pa jima pomaga tudi predsednica društva Vida Perne. Člane obiskujejo vse leto, socialno šibkim društvu denarno pomaga, obiskujejo pa tudi člane v domovih počitka. V društvu se trudijo pomagati tudi članom, ki se udeležujejo posebnih socialnih programov društva.

V društvu je iz občine Trzin včlanjenih 95 članov. Število se povečuje, člani in članice se zelo radi udeležujejo taborov tako v toplicah kot v Hotelu Delfin v Izoli, veliko jih letuje v društvenem apartmaju v Izoli, kjer so jim sofinancirali sedemdnevno ohranjanje zdravja.

Besedilo in foto: Vera Vojska

Blagoslovili obnovljeno kapelo s tabernakljem

V četrtek, 10. oktobra, je ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore blagoslovil obnovljeno kapelo s tabernakljem v trzinski enoti Doma počitka Mengeš. Ob tem je v skupnem prostoru daroval sveto mašo in nagovoril stanovalce doma. Blagoslov obnovljene kapele je Dom počitka pripravil v sodelovanju z župnijo Trzin in župnikom Boštjanom Gučkom, prisostvovala pa sta tudi direktorica doma Lidija Krivec Fugger in župan Peter Ložar.

(TB) Foto: Aleša Lenarčič

Kaj imajo skupnega 1. oktober, starejši in kava?

Prvi oktober je že od leta 1990 mednarodni dan starejših, zadnje desetletje pa na isti dan zaznamujemo tudi mednarodni dan kave. V trzinski enoti Doma počitka smo se odločili, da primerno počastimo oba hkrati, zato smo se pred kosilom z večjo skupino stanovalcev odpravili na krajši sprehod ob Pšati mimo šole do lokala Lagoja, kjer so nas prijazno sprejeli in nam postregli svežo dišečo kavo. Obiskali sta nas tudi direktorica Lidija Krivec Fugger in vodja zdravstvene službe Mateja Lipovšek ter si kljub številnim obveznostim vzeli čas za klepet. Ker se je pohoda udeležilo kar 23 stanovalcev, številni pa za gibanje potrebujejo oporo, rolator ali voziček, smo morali zagotoviti dovolj spremljevalcev. Vse službe doma (fizioterapija, delovna terapija, socialna služba, zdravstveno-negovalna služba) smo združile moči in ob pomoči prostovoljca Sandija in naših pripravnikov stanovalcem omogočile lepo dopoldne. Takšen pohod smo pripravili prvič, zaradi uspešne izvedbe pa smo se odločili, da ga bomo ponovili vsako leto na ta dan, če bo le vreme naši strani.

Katarina Pezdirc, soc. delavka

Foto: Aleša Lenarčič

ZDRAVSTVENO VZGOJNI CENTER

Zdravstveni dom
Domžale

SKUPAJ
ZA ZDRAVJE

ZDRAVSTVENO VZGOJNI PROGRAMI ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE

Vabimo vas na

Festival zdravja v Trzinu

PONEDELJEK, 21. oktober 2019 (Dvorana Marjance Ručigaj)

ob 19. uri **PROMOCIJA ZDRAVJA IN PREDSTAVITEV
ZDRAVSTVENO VZGOJNIH PROGRAMOV,**
Andreja Heine, prof. zdr. vzg.

TOREK, 22. oktober (Dvorana Marjance Ručigaj)

9.-11. ure **TEHNIKE SPROŠČANJA**
ob 19. uri **STRES IN IZGORELOST – MITI IN RESNICE,**
Mihaela Burina, univ. dipl. psih.

SREDA, 23. oktober 2019 (avla Centra Ivana Hribarja)

8.-12. ure **BREZPLAČNE MERITVE HOLESTEROLA,
KRVNEGA SLADKORJA IN KRVNEGA TLAKA**

TESTIRANJE TELESNE PRIPRAVLJENOSTI
»ALI SEM FIT?«

ČETRTEK, 24. oktober 2019 (avla Centra Ivana Hribarja)

9.-11. ure **TEHTANJE Z ANALIZO TELESNE MASE**

PETEK, 25. oktober 2019 (Športno rekreacijski park Trzin Mlake)

9.-12. ure **TEST HOJE NA 2 KM**

Vabljeni!

Ekipa Zdravstveno vzgojnega centra, ZD Domžale

Kavarnica Barca spet odprta

Po dolgem času je Barca, nekdanja okrepčevalnica, danes kavarnica, odprla svoja vrata. Jasna Plestenjak in Jaka Knaflič, nova najemnika lokala, sta vanj vložila več kot 400 ur lastnega dela in Barci naredila prenovljeno podobo.

Jasna, ki je po izobrazbi vzgojiteljica, pove, da bodo ob sobotah od 10. do 12. ure prirejali otroške delavnice, ob nedeljah pa je lokal sicer zaprt, a ga je mogoče najeti za praznovanje otroških rojstnih dni z animacijo in postrežbo. »Želiva si, da bi Barca spet postala prostor za druženje, ne samo mamic z otroki, ampak tudi vseh drugih. Čeprav imamo wi-fi, smo dobro opremljeni z družabnimi igrami in zlasti za starejše ponujamo prostor za šahiranje in kartanje,« pojasnjuje.

Jaka, sicer kuhar in natak, se je svojega poklica priučil v Vili Bled. »Zame je gost vedno v ospredju, je tisti, za kogar se potrudim,« dodaja Jaka. V prijetnem ambientu s kar dvema otroškima igralnicama, previjalno mizo pred sanitarijami in velikim pokritim vrtnom boste postreženi z odlično kavico, v ponudbi pa bodo tudi dnevni okusen in zdrav smuti ter sladki prigrizki. Lokal je med tednom odprt od 7. do 21. ure in ob sobotah od 9. do 21. ure. (BL)

Foto: Arhiv lokala Barca

Prva poroka na Jefačnikovi domačiji: zlatoporočenca Cajnar

Anton in Nevenka Cajnar spadata med tiste srečneže, ki so svoj da drug drugemu dahnili kar dvakrat. Prvič sta to storila 21. septembra pred petimi desetletji, letos pa sta na isti dan svojo zakonsko zaobljubo spet potrdila in jo obnovila še za 50 let. Zlatoporočenca Cajnar je skozi obred, ki je potekal v »hiši« Jefačnikove domačije, popeljal kar trzinski župan Peter Ložar. Med drugim je dejal: »Življenje v občini je dobro, če je v njej veliko dobrosrčnih in pridnih ljudi, kakršna sta vidva.«

Anton Nevenki že 50 let vsako jutro skuha kavico, saj Nevenka prizna, da je zaspanka. Obenem Anton ne skopari s pohvalo na njen račun. »Vajno sem se zaljubil zato, ker je bila kot tavžentroža – za vse...« In doda, da bi ona v mladih letih lahko plesala tudi dva dni skupaj, on pa le pol

dneva ... Nevenka prikima in pove, da ji je bil Anton takoj všeč, ker je bil postaven in ker se je vedno lepo uredil. »Ane, mucko?« še prisrčno pristavi Nevenka.

Povprašali smo ju, kaj bi svetovala mladim zakoncem, kako najlepše priti do zlate poroke. Nevenka svetuje: »S potrpljenjem. Ne takoj vsega zameriti in se užaliti za vsako figo. Naj bo še tako hudo, skušajte težave reševati z dobro voljo. Vse drugo pa slej ko prej pride.« Anton pa je še pristavil, da se je treba oženiti dovolj zgodaj, vsekakor pred 25. letom. »Potem moški pride k pameti in se noče več ženiti. Veste, mene je ulovila še zadnji trenutek, en teden pred mojim 25. letom,« je še hudomušno dodal.

Poročni obred zakoncev Cajnar je bil v več pogledih prvi: bil je sploh prvi poročni obred, ki so ga opravili na Jefačnikovi domačiji, in obenem tudi prvi z zlatim leskom, ki ga je opravil župan Peter Ložar (prvič je bil župan v vlogi matičarja že avgusta). S tem sta Cajnarjeva očitno utrla pot tudi drugim, saj so na občini prejeli že več prošenj za takšne obrede na Jefačnikovi domačiji. Ta bo, kot kaže, uspešno prevzela vlogo poročne dvorane, ki je Trzin nima.

Besedilo in foto: Tanja Bricelj

Duhovni pomočnik v župniji Trzin je obhajal štirideset let duhovništva

Že v začetku septembra je v župnijski cerkvi sv. Florijana v Trzinu potekala nekoliko bolj slavnostna maša, saj smo se zahvalili za štirideset let mašništva našega duhovnega pomočnika dr. Bogdana Dolenca.

Zahvala in izročitev spominske štole ob koncu maše.

Svojo bogato duhovniško pot je dr. Bogdan Dolenc začel leta 1979, ko je diplomiral na ljubljanski Teološki fakulteti ter imel novo mašo v rojstni župniji Javorje nad Škofjo Loko. Dve leti kasneje je opravil magisterij iz dogmatike, leta 1985 pa doktorat iz teologije na Papeški univerzi Urbaniani v Rimu. V disertaciji se je poglobljal v dela angleškega spreobrnjenca iz anglikanske v katoliško Cerkev, teologa in poznejšega kardinala Johna H. Newmana, ki bo oktobra letos razglašen za svetnika. Po dve leti je služboval kot kaplan v Grosuplju in Novem mestu, leta 1987 pa je začel predavati na Teološki fakulteti, kjer je bil kasneje habilitiran za docenta za osnovno in ekumensko teologijo. Bil je tudi prodekan za študijske zadeve in dva mandata predstojnik katedre za osnovno bogoslovje in dialog. Svoje znanstveno delo je nadgrajeval z gostujočima predavanjema na teoloških fakultetah v Gradcu in Regensburgu, z različnimi televizijskimi in

radijskimi prispevki, z objavami v domačih in tujih teoloških in pastoralnih revijah, s prevajanjem iz več svetovnih jezikov ter z zavzetim prizadevanjem za ekumensko zблиževanje med krščanskimi cerkvami.

Zadnjih devetnajst let poleg profesorskega dela na fakulteti deluje v Trzinu kot duhovni pomočnik. Do leta 2007 je pomagal našemu pokojnemu župniku Pavletu Krtu, odtlej pa župniku Boštjanu Gučku. Rad priskoči na pomoč v bližnjih ali tudi bolj oddaljenih župnijah, saj hoče biti na prvem mestu duhovnik, šele na drugem mestu pa teolog in profesor.

Praznik našega sokrajana smo zaznamovali z mašo, ki je dodobra napolnila cerkev. Dr. Bogdan Dolenc se je zahvalil za številna leta skupnega sodelovanja s farani in za njihovo naklonjenost in dobroto. Ob koncu maše sta sledila voščilo slavljenca ob recitaciji pesmi, ki je nastala pod peresom Milana Pevca, ter izročitev spominske štole z vzorcem, ki ga je narisal p. Marko Ivan Rupnik. Zbrani farani smo se po maši ustavili pred cerkvijo in pokramljali s slavljencom in med seboj. Praznovanje smo sklenili s piknikom za župnijske sodelavce.

Gospod Bogdan Dolenc se je na spletni strani župnije Trzin takole zahvalil vsem, ki so kakor koli sodelovali pri pripravi in izvedbi prisrčnega praznovanja in se ga spomnili s svojim darom: »Po tako lepem praznovanju štiridesete obletnice mojega duhovniškega posvečenja mi ostane samo še beseda iskrene hvaležnosti. Na pobudo g. župnika Boštjana in ob sodelovanju vse župnije smo obeležili ta moj osebni praznik, ki ste ga želeli praznovati skupaj z menoj. Tega sem bil zelo vesel.«

Gospod Bogdan Dolenc, čestitke ob tej obletnici, želimo vam obilo zdravja in blagoslova in da bi še dolgo ostali med nami!

Besedilo in fotografije: Miha Gradišek

Dnevi evropske kulturne dediščine

Vsako leto septembra in v začetku oktobra po vsej Evropi potekajo dnevi evropske kulturne dediščine. Tudi v Trzinu smo v organizaciji Turističnega društva Kanja in ob sodelovanju Knjižnice Tineta Orla spoznavali nekdanje običaje in kmečka opravila, ki so jih ljudje opravljali v tem jesenskem času. Dogodki so potekali od 26. septembra do 8. oktobra, med drugimi pa so obiskovalcem na njih predstavili rezbarjenje lesa, vezenje, žetje ajde, ličkanje koruze, pletenje kit iz slame in še mnogo drugega.

Predvidena sta bila tudi vodenje po gozdni učni poti po Ongru in vodenje z ogledom trzinskih znamenitosti, a je prvo odpadlo zaradi dežja, drugo pa zaradi pomanjkanja zanimanja. Poleg dveh razstav, ki sta bili v tem času postavljeni na ogled v avli Centra Ivana Hribarja in o katerih pišemo na kulturnih straneh, so v trzinski knjižnici pripravili še pravljичne urice za otroke, ki sicer potekajo vse leto. Poseben dan so prizadevni prostovoljci namenili tudi vodenju po stalnih muzejskih zbirkah na Jefačnikovi domačiji. To je bila znova čudovita priložnost za vse, ki še niste odkrili zanimive razstave v kletnih prostorih domačije, kjer lahko prisluhnete govoric rokovnjačev, odkrivajte, kako so nekdanje živeli »Ongrovci«, in celo oblečete repliko srednjeveškega kmečkega lanenega oblačila.

V torek, 1. oktobra, smo v Osnovni šoli Trzin v učilnici tehničnega poka lahko spoznavali rezbarjenje lesa. Rezbarji se sicer dobivajo vsak terek ob 17. uri, in če ste jih tokrat »zamudili«, jih lahko obiščete tudi čez leto. Na Jefačnikovi domačiji pa smo lahko sodelovali na delavnici vezenja, s katero so leta 2006 začele starejše občanke Trzina. »Vzemem že od otroštva, tem delavnicam pa sem se pridružila, ko sem v Odsevu videla oglas za ročna dela. Tedanja voditeljica Majda Vaupotič mi je povedala, da bomo vezle v tehniki rišelj, in bila sem nadvse vesela, saj ko sem bila majhna, je tako vezla tudi moja mati,« nam je zaupala Ada Lovše Mušič. Gospe delavnice obiskujejo že dobrih 13 let in svoje izdelke rade pokažejo na različnih razstavah. »Čez leto pokažemo svoje izdelke na Florjanovem sejmu, na sejmu v Mengšu, hodile smo tudi v Žužemberk in Velenje na mednarodno razstavo vezenja vsako

drugo leto,« je dodala Milena Črv, zdajšnja mentorica delavnic vezenja. Tehnika je težavna in zahteva veliko časa. »Odklono je od bogatosti in težavnosti vzorca, vendar je prav gotovo za izdelavo prtička potrebnih veliko ur. Jaz za izdelavo svojega porabim od 300 do 400 ur,« je povedala Črvova. Na žalost pa je v tem času treba tekmovati s stroji in nizka cena vse prevečkrat prevladuje nad ročnim izdelkom. Strojno delo je seveda zelo lepo, vendar kar šteje, so trud in ure dela, ki ga je nekdo vložil v izdelek. Tak izdelek ima za sabo že zgodovino in je popolnoma unikaten, medtem ko so strojni izdelki popolnoma enaki, vsi brez napak in osebnosti.

V četrtek, 3. oktobra, pa smo si lahko na Jefačnikovi domačiji ogledali, kako so prostovoljke in prostovoljci ličkali koruzo, pletli kite iz slame in iz njih ustvarjali čudovite izdelke, poželi pa so tudi ajdo. »Ajda je mehko polžito, ki mi je pri srcu zato, ker ima zelo lep belo-vijolično-oranžen cvet. Res rada jo posejem, saj je kot za šopek,« je povedala Jožica Valenčak. Marsikdo, ki je šel v septembru po Jemčevi cesti, je ta barviti prizor lahko občudoval nasproti Jefačnikove domačije, kjer za polje ajde že leta skrbi Valenčakova.

Izjemno zanimivo je tudi pletenje kit iz slame. Gospe iz Krašnje sta nam pokazali postopek izdelave. »Vešči sta izdelave copat in cekarjev. Najprej koruzo okožuata in lepe liste znotraj storža uporabita za pletenje,« je povedala Jožica Valenčak. Poleg prikaza tradicionalnih kmečkih opravil so obiskovalce pogostili tudi z moštom, domačo trzinsko klobaso in sveže pečenim domačim kruhom.

Med obujanjem starih običajev pa tudi poezije ni primanjkovalo. V četrtek, 26. septembra, je na Jefačnikovi domačiji potekalo »Obujanje dediščine v besedi in pesmi« s profesorico Dušico Kunaver. »Iz knjige Šege in pesmi pod lipo domačo, katere avtorica je, smo prepevali pesmi in poslušali njihovo razlago. Te so namreč v knjigi napisane po pokrajinah. Gospa Kunaverjeva vedno ustvari dobro razpoloženje, zato smo ji hvaležni za lep večer,« je povedala Zinka Kosmač.

Zanimanje za kulturno dediščino med mladimi na žalost upada, saj imajo druge obveznosti in interesne dejavnosti, zato se Turističnemu društvu Kanja zdi pomembno, da bi bili tudi mladi vključeni v te dejavnosti in seznanjeni s takimi opravili ter da so spomin nanje preda naprej. Smo majhen kraj s prelepo in bogato kulturno dediščino, ki jo je vredno ohranjati in negovati za prihodnje rodove.

HUBAT
25let
080 22 36
www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

Nina Rems, TB
Foto: Zinka Kosmač

Spoznavali tujerodne invazivne rastlinske vrste

Predzadnji ponedeljek v septembru smo v okviru triletnega projekta LAS »Zgodbe mokrišč« s skupino udeležencev Centra aktivnosti Trzin ter s predstavniki Občine Trzin spoznali tujerodne invazivne rastlinske vrste v okolici Frnihtovega bajerja.

Tujerodne vrste so ena izmed večjih groženj biotski raznovrstnosti ter naj bi bile najpomembnejši razlog za izumiranje vrst v svetovnem merilu. Zaradi njih naj bi izumrlo kar 40 odstotkov vseh nedavno izumrlih vrst. Tudi v Trzinu se hitro širijo in osvajajo ozemlja naših domorodnih vrst ter slabšajo kakovost našega življenjskega prostora. Zato smo se v naši občini skupaj s sosednjimi občinami Mengeš, Vodice, Medvode ter z Zavodom RS za varstvo narave pridružili projektu LAS, s katerim aktivno ozaveščamo domačine o pomenu ohranjanja mokrišč ter izvajamo ukrepe za njihovo ohranjanje.

Na prehodu nas je s prelepimi rožnatimi cvetovi najprej očarala žlezava nedotika. Tvori sklenjene sestoje in izpodriva domorodne vrste z obrežij potokov, rek, ponekod z gozdnih robov, pojavlja se na gozdnih jasah. Uspešno se širi, ker svoja semena že ob dotiku izstrelji v okolico. Rastlino je mogoče s vztrajnim ročnim puljenjem pred cvetenjem že v nekaj letih odstraniti. **Odstranjenih rastlin ne puščamo v naravi, ker lahko spet poženejo. Lahko jih obesimo na veje okoliškega drevja ali na šture, da se posušijo, ali odložimo na suho vejevje, tako da nimajo stika z zemljo.**

V nadaljevanju smo spoznali japonski dresnik, ki so ga v Evropo leta 1823 iz Japonske prinesli Nizozemci. Uporabljali so ga kot okrasno in pozneje kot medovito rastlino ter za utrjevanje brežin kot zaščito pred erozijo. Ugotovili so tudi njegove zdravilne lastnosti. Vsebuje spojino resveratrol, ki znižuje holesterol, zavira staranje, deluje proti kronični utrujenosti, znižuje krvni tlak, zavira nastanek sladkorne bolezni. Hkrati pa je to ena izmed najbolj invazivnih rastlin, saj izpodriva naravno rastje in povzroča škodo v kmetijstvu kot tudi v drugih dejavnostih, ob cestah, železnicah in vodotokih. **Njegove korenike lahko prodrejo skozi 5 centimetrov debele plasti asfalta, zato lahko tudi negativno vplivajo na stavbe in druge objekte.**

Zaradi njegove trdoživosti in razvejanosti korenik globoko pod zemljo je odstranjevanje izredno težavno in dolgotrajno. Treba ga je redno vsaj enkrat na mesec in več let zapovrstjo kositi, puliti mlade poganjke ter izkopavati korenike, z odpadnim materialom pa zelo previdno ravnati. Najbolje je, da ga posušimo in sežgemo. Na terenu smo se prepričali, da smo ga z letošnjimi štirimi akcijami PD Onger na rastišču na projektne območju uspešno odstranili. Nadejamo se, da ga

bomo v treh letih rednih akcij izkoreninili. **Na rastišču so že pogonale domorodne rastline, značilne za gozdno podrast. Videli smo tudi dve rastišči japonskega dresnika, kjer je občina v prejšnjih letih že odstranjevala rastline, pa se spet razrašča.** Uspeh je mogoče, vendar le v primeru vsaj štirih akcij na leto v času od junija do konca septembra.

V nadaljevanju smo spoznali posamezne rastline enoletne suholetnice. Ta agresivni plevel izpodriva domorodne travniške rastlinske vrste in povzroča škodo v kmetijstvu, ker se razrašča na njivah, travnikih in pašnikih. Z nekajkratnimi košnjami in s puljenjem pred cvetenjem je rastlino mogoče uspešno odstraniti. V okolici bajerja smo jo v prejšnjih občinskih akcijah uspešno in skoraj v celoti odstranili.

Sprehodili smo se mimo travnika z invazivno zlato rozgo ob nekdanji deponiji, ki je nastala ob graditvi obvoznice mimo Trzina. Rozgo spoznamo po bujnih rumenih socvetjih pozno poleti in jeseni. K nam je prišla iz Severne Amerike kot okrasna in medovita rastlina. V Trzinu imamo obe vrsti, tako kanadsko kot orjaško zlato rozgo. Kanadska rozga ima po stebelu dlačice, kar jo tudi loči od orjaške zlato rozge, ki tvori višje in bujnejše sestoje. V Sloveniji raste tudi domorodna navadna zlata rozga. Vse tri vrste so zdravilne. Čaj iz cvetov pomaga pri težavah s sečili. Ugotavljali smo, da bi bila smiselna košnja pred cvetenjem vsaj enkrat na leto, da bi rastline razredčili. **Prepričali smo se, da je bilo ročno puljenje na projektne območju ob bajerju v letošnjih akcijah zelo uspešno, saj smo videli le še posamezne mlade rastline. Opazili smo, da je na travniku že več vrst travniških rastlin, zato nastaja večja biotska raznovrstnost.**

Letos so se v okolici bajerja na nasipu, kjer je nekdanji potekala pot od bajerja proti naselju čez travnik na nekdanji deponiji, pojavile posamezne rastline topinamburja ali ameriškega krompirja. Sončnici sorodna rastlina v zemlji tvori gomolje, ki vsebujejo inulin. Ima kar nekaj lastnosti, ki lahko dobro vplivajo na naše zdravje in dobro počutje, lahko ga uživajo sladkorni bolniki, ureja prebavo in ga priporočajo kot dietno hrano. V naravi je invaziven, njegove rastline se razrastejo do dva metra in pol visoko in tvorijo goste sestoje. Rastline bi bilo v spomladanskem času smiselno izkopati in tako odstraniti gomolje, ker se topinambur še ni gosto razrasel.

Na bajerju smo spoznali še dve vodni rastlini, pontederio in gojeni lokvanj, ki sta v naravno okolje prišla iz akvarijev. Poleg rastlinskih predstavnic nas je presenetila invazivna in tujerodna želva rumenovratka, ki smo jo opazili na obrežju. Frnihtov bajer je pomemben kot mokrišče, kot nizko barje, in prispeva k biotski pestrosti območja. Nizka barja so v Sloveniji redka in ogrožena. Bajer preraščajo različne vrste šotnih mahov, je pomembno mrestišče za dvoživke in ugodno okolje za ogroženo želvo močvirsko sklednico, edino sladkovodno želvo pri nas. Pomemben je tudi kot rastišče okroglostne rosike, redke in ogrožene ter zavarovane barjanske vrste.

Ob koncu sprehoda so zadovoljni udeleženci, saj nam je bilo naklonjeno tudi sončno vreme, predlagali še več takih dogodkov. V naslednjih številkah bomo še poročali in pisali o drugih izvedenih in načrtovanih dejavnostih ter o naših mokriščih.

Maja Brozovič, zunanja sodelavka občine Trzin
Foto: Vika Kreča

Številne dejavnosti za kakovostnejšo starost tudi v Trzinu

Prvi oktober je dan starejših, zato vam tokrat predstavljamo ključne štiri ustanove, ki prebivalcem Trzina in okolice ponujajo številne in raznovrstne dejavnosti, s katerimi si lahko zapolnijo urice dneva. Da bi bila jesen življenja čim bolj kakovostna, skrbijo Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin, CAT – Center aktivnosti Trzin, iz bližnje okolice pa še Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet s trzinsko skupino Naše vezi in Društvo Lipa Domžale s svojo univerzo za tretje življenjsko obdobje.

Omenimo še pester dejavnosti Turističnega društva Kanja Trzin, ki sicer niso namenjene samo seniorjem, a je veliko starejših našlo svoje mesto prav med njihovimi likovniki in folkloristi, o katerih pogosto poročamo, pa tudi med veziljami in rezbarji, o katerih tokrat pišemo tudi v članku o dnevih evropske kulturne dediščine.

Center aktivnosti Trzin – CAT

Center aktivnosti Trzin ponuja različne dejavnosti, svetovanje in tudi ozaveščanje o oblikah pomoči in oskrbe. Center je namenjen tistim prebivalcem Trzina (in okolice), ki se zanimajo za dejavnostne preživljanje časa, najsi gre za umsko ali telesno dejavnost, ki si želijo pridobiti nove veščine in znanje ali pa se zgolj želijo pogovoriti o trenutnem položaju v življenju. Vrata so odprta vsem. Center aktivnosti Trzin torej nastopa kot ena izmed osrednjih točk druženja za starejše občane Trzina, pridružuje pa se jim tudi mnogo občanov sosednjih občin.

»Za to, da se v naš center aktivnosti vključujejo tudi občani sosednjih občin, je verjetno več razlogov. Prvi je gotovo ta, da vsi kraji tovrstnega centra nimajo (denimo Mengeš, Lukovica, Kamnik). Drugi je finančne narave – prispevek za obisk dejavnosti je za člane dokaj nizek, saj Občina Trzin vsako leto nameni velik delež občinskih sredstev za delovanje Centra, svoj delež pa prispeva tudi Dom počitka Mengeš. Tretji razlog je morda v tem, da dejavnosti večinoma vodijo mladi, ki znajo s svojo energijo navdušiti starejše, da res radi redno prihajajo na dejavnosti, so željni novega znanja, spletejo pa se tudi močne prijateljske vezi. V Centru tako poteka intenzivno medgeneracijsko povezovanje, ki ga v današnjem svetu tako primanjkuje. Ne nazadnje se trudimo, da so tečaji kakovostni in uporabni, zato so vsi dobro obiskani. Skupine so majhne (štejejo od osem do deset članov), zato so tečajji dovolj intenzivni. Predavatelji in vaditelji se znajo prilagoditi heterogenosti v skupinah, da lahko vsak napreduje skladno s svojim ritmom. Pridobljeno znanje člani s pridom izkoriščajo v svojem vsakdanjem življenju in na potovanjih po svetu,« je povedala Katarina Pezdirc, socialna delavka v Domu počitka Mengeš, odgovorna za dejavnosti v enoti Trzin.

Katarina v enoti Trzin deluje od leta 2010, ko je bila v kolektivu Doma počitka Mengeš izbrana za pripravnico v socialni službi in ko ji je bila zaupana naloga, da odpred Center aktivnosti tudi v Trzinu, »Pri izbiri dejavnosti skušamo čim bolj prisluhniti potrebam in željam naših članov,« pravi, »žal pa vsega zaradi finančnih in tudi prostorskih omejenosti ne moremo uresničiti. Občasno je v zadnjih letih težko najti ustrezne izvajalce, saj pričakujemo od njih tako strokovno usposobljenost kot smisel za delo s starejšo generacijo. Na začetku smo vse dejavnosti izvajali v prostorih Doma starejših Trzin, vendar se je izkazalo, da v domu predvsem za športne dejavnosti ni ustreznega in dovolj velikega prostora, zato smo morali te dejavnosti preseliti in se danes izvajajo v prostorih mladinskega kluba, ki pa imajo svoje pomanjkljivosti. Za boljše počutje ob vadbi bi potrebovali svetlejši, večji in zračnejši prostor z garderobami in omarami za vadbene pripomočke, tudi ustrezno ozvočenje in primerno čistočo, saj se vadbe izvajajo tudi na tleh.«

Vse dejavnosti Centra, kot je zatrnila moja sogovornica, so množično obiskane. Ker je zanimanja veliko, v Domu starejših Trzin pa imajo na voljo le dve majhni učilnici, so primorani za večino tečajev oblikovati več skupin. »Ogromno zanimanja je za tečaj računalništva,

kjer imamo kar sedem skupin. Pri jezikovnih tečajih so na voljo začetni in nadaljevalni tečajji, ponujamo pa tudi tečaj slikanja in ustvarjanja z glino, predavanja iz geografije in umetnostne zgodovine ter enkrat na sezono krajši tečaj uporabe pametnih telefonov.« Občasno prireajo potopisna predavanja, zdravstvene posvetovalnice ali izobraževanja na temo zdravega staranja. Ob koncu vsake sezone se člani skupaj z izvajalci tečajev odpravijo na zaključne izlete po Sloveniji ali Evropi. »Naš program je tako dokaj pester, seveda pa bi lahko ob dovolj denarja in ustreznih prostorskih razmerah članom ponudili še marsikatero dodatno dejavnost, denimo učenje različnih glasbil, plesni tečaj, različne športne vadbne (zumbo, orientalski ples, ritmično vadbo z žogami, nordijsko hojo ...), organizirane planinske ali kolesarske izlete, predavanja iz biologije, zgodovine, filozofije, etnografije, kulinarične delavnice, tečaj ročnih del, delavnice za osebno rast in zdrav življenjski slog in še marsikaj.«

Sezona dejavnosti v Centru vselej poteka od začetka oktobra do konca maja. Smiselno je, da se člani dejavnostim pridružijo že na začetku sezone, vpis pa je mogoč tudi pozneje, če je le še prosto mesto v kakšni skupini. »Pred začetkom obiska dejavnosti je nujno, da se bodoči član oglasi pri meni,« dodaja Katarina, »in izpolni prijavnico z osnovnimi kontaktnimi podatki, ki jih potem sama uporabljam za obveščanje o spremembah urnika in za vabila na občasne dogodke.« Prednost pri zasedbi mest v določeni skupini imajo vedno tisti, ki so dejavnost obiskovali že prejšnjo sezono, in člani s stalnim bivališčem v občini Trzin, ki program tudi sofinancira. »Če se nabere zadosti kandidatov, odpremo novo skupino, če so za to le zagotovljeni prostori in denar. To se lahko zgodi tudi sredi sezone.«

Od začetkov delovanja Centra je obisk dejavnosti v marsičem presegel vsa pričakovanja, saj je postal nadvse pomembna, kot že omejeno, morda celo osrednja točka druženja za starejše občane Trzi-

Foto: Arhiv Centra aktivnosti Trzin

na. »Ponosni smo, da občani tako redno in s takšnim veseljem prihajajo k nam. To pomeni, da delamo dobro, in želimo, da tako ostane tudi v prihodnje. Z našim pristopom, da Center aktivnosti umestimo v prostore Doma starejših, smo posredno dosegli še druge pozitivne učinke. Nekateri udeleženci namreč pravijo, da jih ni več strah trenutka, ko bodo morali morda tudi sami sprejeti odločitev za bivanje v takšnem domu, saj med obiskovanjem tečajev spoznavajo utrip in druge stanovalce ter ugotavljajo, da z namestitvijo v domu življenja še zdaleč ni konec.« V Centru so še posebno veseli, da se je nekaj članov tečajev in izobraževanj odločilo, da v Domu sodelujejo kot prostovoljci – kot spremljevalci na zdravstvene preglede, izvajajo tudi osebne obiske stanovalcev, jih spremljajo na sprehode, vodijo ustvarjalne delavnice, jih razvedrijo z glasbenim nastopom in podobno. »Z rednim (sprotnim) ocenjevanjem programa pa ugotavljamo, da Center izpolnjuje cilje in uresničuje načrtane namene, ki so bili podlaga za ustanovitev – sem prištevamo aktivno staranje, medgeneracijsko povezovanje, pridobitev novega znanja in spretnosti ter tkanje novih družbenih vezi s sokrajani.«

Izzive Katarina Pezdirc vidi predvsem v tem, kako oblikovati program tako, da bo ustrezal vsem članom, saj se dejavnosti udeležujejo tako mlajši kot starejši upokojenci, torej posamezniki v starostnem razponu petindvajsetih let, vsaka generacija pa ima svoje želje, zanimanja in navsezadnje sposobnosti. Da pa Center resnično sledi načrtanim smernicam, pričajo mnenja posameznikov, ki so se tako ali drugače udeležili ene ali več njegovih dejavnosti, saj so ta izredno spodbujajoča in predvsem polna pozitivnih vtisov.

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin

Foto: Arhiv Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

V Trzinu je izredno dejavno tudi Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin, kamor pa se ne vključujejo zgolj domačini, temveč je po besedah predsednika Društva Zorana Rinka nekaj članov tudi iz Domžal, Črnuč, Mengša, z Dobena in iz Vodice. »Vse naše člane kot tudi člane iz drugih občin pritegnejo predvsem številne dejavnosti za starejše. Nekoga pritegnejo izleti, drugega tekmovanja v streljanju z zračno puško, tretjega balinanje in prostoročne delavnice, nekoga pa kaj tretjega. Občane sosednjih občin največkrat pritegnejo interesne dejavnosti in zelo dobre možnosti za sodelovanje v njih. Denimo strelišča, kakršno imamo v Trzinu, nimajo v nobeni od naštetih občin. Letos je naš član iz Domžal zasedel tretje mesto med posamezniki na državnih športnih igrah upokojencev Slovenije, ki ga je že tretjič pripravilo prav naše društvo,« je poudaril Zoran.

Društvo uspešno deluje že od svojega nastanka v novembru leta 1998, danes pa svoje uspehe nadaljuje predvsem s prijavljanjem na razpise tako Pokrajinske zveze društev upokojencev kot tudi na razpise Zveze društev upokojencev Slovenije. »Tako smo za Pokrajinsko zvezo društev upokojencev že dvakrat pripravili tekmovanja v streljanju z zračno puško, enkrat balinanje, za kar smo si izposodili balinišče na Količevem, ter literarni večer, pozabiti pa ne smem niti na trikratno pri-

pravo že omenjenega tekmovanja v streljanju z zračno puško za Zvezo društev upokojencev Slovenije. S tovrstnimi dejavnostmi postaja naše društvo prepoznavno po vsej Sloveniji, posledično pa to prinaša dober sloves tudi občini.«

Zoran Rink poudarja, da so najbolj obiskani izleti in pikniki, sekcije pa tudi po dvakrat na teden obiskuje od pet do dvajset članov. »Zelo smo veseli,« pravi, »da je na voljo veliko sekcij, tako v športu (kolesarjenje, pohodništvo, balinanje, streljanje) kot v kulturi (recitacije in skeči, pisanje pesmi in proze, slikarstvo in delavnice ročnih spretnosti), ponujamo pa tudi različna izobraževanja in delavnice o humanitarnem delu, vzdrževanju zdravja in drugem, torej pokrivamo teme, za katere člani sami izrazijo željo. Svoje dejavnosti redno objavljamo v Odsevu in na Facebookovi strani Žerjavčki, sledite pa jim lahko tudi na naši spletni strani <https://zerjavcki.wordpress.com>.«

V društvu se zdaj najbolj veselijo novih prostorov, ki bodo v nastajajočem Domu zaščite in reševanja. To bo olajšalo načrtovanje dejavnosti, po katerih je danes največ povpraševanja. »Sem spadajo šah, branje leposlovja, telovadba in še mnogo drugega, saj naši člani izhajajo iz različnih okolij in želijo v delovanje društva vnesti še dodatne dejavnosti. Naša želja je tudi, da se v društvo včlani tudi mlajša generacija upokojencev in s seboj prinese svoje želje, zanimanja, kar bi gotovo še popestrilo naše delovanje. Verjamem, da bi novi udeleženci lahko bili v oporo in pomoč našim starejšim članom, vzajemno delovanje pa bi še okrepilo delovanje društva.«

Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet in Naše vezi

Skupina Naše vezi Trzin je ena izmed triindvajsetih skupin Medgeneracijskega društva Jesenski cvet, ki ima sedež v Domžalah. Člani trzinske skupine se srečujejo enkrat na teden in dve uri preživijo v občinski dvorani v Trzinu. »Delujemo kot nadomestna prijateljska družina,« pravi moja sogovornica Jožica Trstenjak. Skupino vodita dva voditelja, prednostni namen pa je predvsem pogovor. »Voditelj usmerja skupino oziroma njen pogovor, da lahko vsakdo pride do besede.« Pridruženih je tudi nekaj članov iz okoliških občin, ki jih okolje in razpoloženje v trzinski skupini tako navdihujeta, da se vselej radi udeležujejo srečanj. Med njimi sta tako Mengšana Ani in Lojze, pogosto pa se jima pridruži tudi vnukinja Neli.

Trzinska skupina Naše vezi je zasnovana na načelih Medgeneracijskega društva, ki je bilo v letu 2000 ustanovljeno na pobudo socialnih služb – te so namreč čutile, da so starejše generacije pogosto izključene iz družabnega življenja, kar je treba odpraviti. »Danes tako Trzincem kot vsem drugim članom ponujamo ogromno dejavnosti, ki služijo zabavi, razvedrilu, izobraževanju, potovanjem in drugim oblikam sprostitve.« Tekmovalnost na tem področju pa je izredno velika. Društvo financira šest občin, nekaj sredstev dobijo tudi s prijavljanjem na razpise, del pa tudi od svojih članov. Krovna

Foto: Arhiv Medgeneracijskega društva Jesenski cvet

V našem kraju

organizacija je Zveza društev za socialno gerontologijo Slovenije. Osnovne celice društev so skupine za samopomoč starejših ljudi. »Trzinska skupina nemoteno deluje že od leta 2003, ustanovili pa sta jo prizadevni in sočutni voditeljici Jožica Kurent in Helena Pogorelec. Sama sem povabila v skupino prejela leto pozneje, ko sem bila z eno nogo že upokojena. In povabilo je bilo dobrodošlo, saj sem se tedaj počutila malce izgubljeno,« dodaja Jožica.

Srečanja skupin vselej potekajo v sproščenem ozračju. Izogibajo izrazu »starejši«, saj menijo, da s tem le še stopnjujejo starost in staranje. Zveza društev za socialno gerontologijo Slovenije prireja pol- in celoletna izobraževanja, kjer vodje glede na zmožnosti udeležencev oblikujejo skupine. »Tudi sama vodim skupine in po toliko letih še vedno uživam v pripovedih iz življenja članov. Rada fotografiram in občasno objavim kakšen prispevek za občinsko glasilo. Poleg mene skupine vodi še štiriintrideset posameznikov, med katerimi je tudi moj mož. Ker ga imajo članice zelo rade, me malo skrbi, da bodo pri delitvi skupin vse odšle z njim (smeh).«

Namen vseh skupin so predvsem preprečevanje osamljenosti, druženje, pogovor, medgeneracijsko sodelovanje in priprava na aktivno starost. Večji projekt društva je vsakoletni šestdnevni tabor, ponujajo pa tudi poletni enodnevni tabor. »Letos smo ga izvedli v Planinskem domu v Komendi. V skupini Naše vezi Trzin pa se še posebno razveselimo praznovanja rojstnih dni članov skupine. Takrat je udeležba zares velika. Tako kot v vseh društvih pa tudi nam manjka prostovoljcev, ki bi se s srcem in dušo posvetili društvu. Sama sodelujem že petnajst let in moram priznati, da sem se v tem okolju ogromno naučila.«

Običajno se člani pridružijo po osebnih priporočilih sorodnikov, prijateljev in znancev, za oglaševanje pa skrbi tudi strokovna služba, ki pripravi dneve odprtih vrat, različne delavnice, sejme in podobno. Potreba za vključitev v Društvo se običajno pojavi ob večjih življenjskih prelomnicah, kot je denimo upokojitev, izguba partnerja ali odhod otrok iz domačega gnezda. Načeloma se pridružujejo posamezniki, ki so že dopolnili petinšestdeset let in več, seveda pa so dobrodošli tudi mlajši. »Sama sem najbolj vesela, ko se na že omenjenih taborih spletajo nova prijateljstva, ko se začno člani družiti tudi zunaj rednih srečanj. Nove člane sicer sprejemamo vse leto, letna članarina pa znaša zgolj dvanajst evrov. Zato vabim vse tiste, ki odhajajo v pokoj, ki pogrešajo rutino, ki bi radi nekaj storili za starajočo se družbo in se hkrati pripravili na lastno starost, da se pridružijo Medgeneracijskemu društvu Jesenski cvet. Dovolite nam, da se povežemo z vami in vas sprejmemo v našo toplo družino.«

Društvo LIPA Domžale, Univerza za tretje življenjsko obdobje

Univerza za tretje življenjsko obdobje Lipa Domžale vstopa že v trindvajseto leto svojega delovanja. Vseskozi stremi k oblikovanju kakovostne starosti za svoje člane ne glede na njihovo narodno, versko, rasno ali katero koli drugi pripadnost. Slušatelji izobraževalnih programov prihajajo tako iz občine Domžale kot tudi iz sosednjih občin – iz Moravč, Kamnika, Lukovice, Mengšča in Trzina. »V Društvu Lipa skrbimo, da je nabor programov zelo širok, da vsak občan, ki se želi vključiti, vedno najde nekaj zase, za svojo dušo, oziroma najde tisto, za kar v času zaposlitve ni imel časa. Za občane sosednjih občin se prav zaradi raznovrstnosti programov vpisujejo v naše Društvo Lipa,« je potrdil predsednik Marjan Ravnikar.

Društvo je ustanovila Metka Zupanek, ki je bila do nedavnega tudi gonilna sila društva. Ravnikar pa pove: »Po le polletnem upokojenskem oddihu sem to delo prevzel sam. Delo mi ni bilo nepoznano, saj sem kar šestindvajset let deloval v Srednji šoli Domžale, od tega enaindvajset let kot pomočnik ravnatelja. V zadnjih dveh letih, ko torej vodim društvo, se precej posvečamo oglaševanju in prepoznavnosti. Nedavno smo tako izdali posebno brošuro, s katero vse morebitne bodoče člane seznanjamo s svojimi programi. Brošura je na voljo v krajevnih knjižnicah, med drugim tudi v Trzinu.«

Člani zelo veliko zanimanja kažejo za učenje tujih jezikov, med katerimi izstopajo predvsem angleščina, nemščina, italijanščina in

Foto: Arhiv Društva LIPA, Univerze za tretje življenjsko obdobje

španščina, velik poudarek pa je tudi na splošnem izpopolnjevanju znanja iz zgodovine, umetnostne zgodovine, etnologije in podobnega. Pozabljeno ni niti športno delovanje, kamor spadajo joga, pohodništvo, splošna vadba in kolesarjenje. Posvečajo se tudi kulturnemu izobraževanju. Ključno je, da so predavatelji usposobljeni za področje, ki ga pokrivajo, oziroma premorejo tako znanje kot veščine, ki jih udeleženci programov želijo usvojiti.

»Slušatelji, ki bi se radi vključili v naše društvo, se lahko vpišejo septembra ali pa tudi pozneje med letom. Običajno udeleženci dejavnosti izbirajo glede na prosti čas. Pokoj namreč nikakor ni obvezen pogoj za udeležbo, lahko se pridružijo tudi prej.« Po besedah predsednika društva to ponuja pridobivanje novega in tudi obnavljanje že pridobljenega znanja, kulturno delovanje, sodelovanje na slikovitih delavnicah ali športno-rekreacijskih dogodkih, ponuja pa tudi možnosti obiska tujine. »Idej za delo nam nikakor ne primanjkuje, zato vabim vse občanke in občane, ki bi jih takšno sodelovanje zanimalo, da nas čim prej obiščejo.«

Barbara Kopač

Kako se pridružiti?

Za CAT lahko pristopno izjavo najdete na spletni strani www.dpm.si ali pa pokličete Katarino Pezdirc, socialno delavko v enoti Trzin, na telefonsko številko 01 560 94 02 ali pišete na e-naslov katarina.pezdirc@dpm.si.

Za pomoč ali vprašanja o včlanitvi v Društvo upokojencev Žerjavčki se lahko obrnete na predsednika društva Zorana Rinka na telefonski številki 041 370 251, vprašanja pa lahko pošljete tudi z obrazcem na spletni strani www.zerjavcki.wordpress.com; na voljo je tudi Facebookov profil Žerjavčki.

Za Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet se za vprašanja o včlanitvi lahko obrnete na telefonsko številko 041 691 431 ali elektronski naslov drustvo@jesenski cvet.si, kjer se dogovorite za uvodni sestanek, več o Društvu pa si lahko ogledate na spletni strani www.jesenski cvet.si.

Društvo LIPA Domžale, Univerza za tretje življenjsko obdobje, pa ima spletno stran www.drustvo-lipa.si, informacije o včlanitvi pa dobite na telefonskih številkah 01 722 66 70, 040 624 806 (oboje tajništvo) in 031 379 276 (predsednica), lahko pa se oglasite tudi po elektronski pošti lipa.domzale@t-2-net.

Kogar zanima folklor, likovno ustvarjanje, vezenje ali rezbarjenje, pa se lahko pridruži dejavnostim Turističnega društva Kanja Trzin, in sicer tako da pokliče na telefonsko številko 040 828 001, predsednico Dunjo Špendal, ali piše na info@td-kanja.si.

Trzinske urbane legende: U-90

»Rezervirano za U-90 od 8.40 do 10.00« piše na stojalcu, ki ga natakara ob petkih in svetkih, prav vsako jutro brez izjeme, postavi na dve najboljši mizi v priljubljenem lokalu med trzinskimi bloki. Samo prišleki in sveži priseljenci ne vedo, kdo so U-90, a zdaj je čas, da svoje mesto dobijo tudi na teh straneh. Marjan, kmalu 85, Drago, 86, Rudolf, 82, Franc, v kratkem 88, in Boris, 90, pa še Boštjan, 92, ki se nam zaradi bolezni ni mogel pridružiti, in ne nazadnje pokojni Ivan, ki je bil do nedavnega z 92 leti najstarejši, in kot povedo njegovi prijatelji, tudi njihov glavni povezovalni člen. Med zbranimi je zdaj najstarejši Boris, ki me popravi: »90 in tri mesece.« V teh letih se to pač šteje tako. Spontano so se ob jutranji kavi začeli srečevati pred devetimi leti, zdaj pa je to njihov dnevni ritual, ki jih drži pokonci in je boljše zdravilo od katere koli tablete.

Trzinske urbane legende U-90 so (od leve proti desni): Marjan, Drago, Rudolf, Franc in Boris, manjka Boštjan.

Zbrani so z vseh vetrov: pravnik, rudar, ekonomist, inženir strojništva, prodajnik ... S svojimi življenjskimi izkušnjami so neusahljiv vrelec modrosti, s svojo povezanostjo so navdih za to, kako tudi v starosti dobro živeti. Pa čeprav je razprava med njimi pogosto razgreta in se občasno strinjajo zgolj o tem, da se o ničemer ne strinjajo. Na trenutke žebrajo kot branjevke, drug čez drugega ... »Ne bom več govoril. Preveč čakajo,« se pritoži eden izmed njih, ko ga nekaj vprašam. Pa se hitro usujejo spodbude, da naj le pove, saj da imamo vendar demokratico ... Preostali uvidno obmolknejo in njihov kolega spet dobi besedo.

»Ko takole na jesen življenja potegneta črto: kaj danes pogrešate?« jih vprašam. »Pogrešam družbo prijateljev in zdravje,« pove Marjan. Drago je nekaj časa tiho, nazadnje pa reče: »Ničesar.« »Seveda, ker si še zdrav in za družbo imaš ženo,« spet vskoči Marjan. Z Rudolfom je podobno, saj tudi on pravi, da ničesar ne pogreša. Drugače je pri Borisu. »Pogrešam prijatelja Ivana,« pove brez ovinkov in spomin na nedavno umrlega prijatelja

Ivan Solce (na sliki tretji z desne) je bil zelo priljubljen ne le pri starejših, temveč pri vseh, ki so ga poznali. Veljal je za prijaznega, umirjenega, poštenega, moralnega in veselega sokrajana in prijatelja. Bil je naš prijatelj in bo to ostal za vedno. Ivanu v spomin in slovo, prijatelji U-90

se zarezhe v pogovor. A ne za dolgo. Vprašam, ali sta bila dobra prijatelja, in vsi potrdijo, da najboljša. Boris pojasni, da se racionalno ne da pojasniti, kako postaneš prijatelj. »To je kemija,« pravi. »Vsako jutro sva ob šestih drug drugega budila po telefonu. Ni bilo pravila, kdo je prvi poklical,« še doda Boris. »Tisti, ki se je prvi zbudil?« vprašam. »Ne samo to; tisti, ki se je prvi spomnil!« poudari Boris in spet se vsi smeji. Franc, ko pride vrsta nanj, malo premolkne ... »Pogrešam pokojno ženo. Vse drugo imam, njo pa pogrešam,« iskreno prizna. Pridruži se še Boris: »Tudi jaz pogrešam ženo, le da prej tega nisem hotel omeniti, ker je to bolečina, ki ne mine. Le z leti sem se navadil, da se moram na to privaditi.«

»Tudi jaz, ampak jokam pa še vedno vsak dan,« se jima pridruži še Marjan, za katerega prijatelji takoj potrdijo, da od vseh najlažje joka. Človeka zmede, da se tako razgalijo sivolasi gospodje, ki so odraščali v nekem drugem času, v času, ko je veljalo, da »pravi moški ne jokajo« in da se čustev ne sme kazati. Veliko poguma in zrelosti je treba, da si lahko tako ranljiv.

Kot pove Drago, se nekateri dobivajo tudi popoldne. »Jaz imam dovolj eno uro dopoldne, in ko se naveličam, se izgovorim na ženo,« se smeje. »To vsi vedo, a so do prijatelja prizanesljivi, prav tako kot vsi dobro vedo, čigave žene se ne sme omenjati. Njegovega imena ne bomo zapisali. Ko jih vprašam, o čem vendar se pogovarjajo, če se vidijo dvakrat na dan po nekaj ur, čez dan pa se pokličejo še po telefonu. «O vsem!« povesta Marjan in Boris. »Včeraj sva se dve uri pogovarjala o moji življenjski poti. Ker to je tisto, kar potrebuješ na stara leta. Ne pa da se zapreš notri, buljiš v televizor in jamraš, kako so za vse krivi drugi. To ni pomembno, pomembno je imeti družbo in da te nekdo posluša,« hiti razlagat Marjan. Za U-90 je značilno, da mora biti človek ves čas na preži, saj resne tematike nenehno izmenjujejo s šaljivimi vložki. »Pa punce gledamo in izbiramo. Franca, ki je med starejšimi in edini med nami pristen Trzinec, vedno poljubčkajo, pa je potem cel teden dober ... Pa o seksu se pogovarjamo,« spet med smehom doda Drago. »No, boš kaj povedal,« se vsi ozrejo proti enemu izmed njih ... »A jaz da sem kdaj omenil seks!?!« se dela nedolžnega ta, ki ga tudi tokrat ne bomo imenovali. Boris pa brž doda: »Najpomembnejši trenutek pa je ta, da se o tem pogovarjamo, ne pa hvalisamo.« In smo spet pri resnejših temah ...

Kaj je tisto, kar šteje v življenju? »Štejejo dobri prijatelji in urejeno družinsko življenje. Nazadnje ti ne ostane nič drugega, noben luksuzni avto ali generalska uniforma.« Vsi potrdijo: le prijatelji in družina. In kako je treba živeti, da bi na stara leta uživali tako kot U-90? »S humorjem. Hecajte se med sabo.« »Mi se skregamo, a si nikoli ne zamerimo.« »Živeti je treba še kar zdravo, ampak tudi malo nezdravo.« »Nasvetov mladim si pa ne upam dajati, ker so danes povsem drugačni časi. Danes se jaz učim od svojega vnuka.« Tako pravijo trzinske urbane legende U-90. Hvala vam, spoštovani gospodje, da nas opominjate, kaj je tisto, kar v življenju zares šteje.

Besedilo in foto: Tanja Bricelj

S kolesi po Parenzani

V petek, 27. septembra, je kolesarje Društva upokoјencev Žerjavčki pot že pred osmo uro vodila iz Trzina proti morju. Načrt je bil prevoziti del kolesarske poti Parenzana, ki vodi po poti nekdanje železnice od Trsta do Poreča.

S kolesi smo se spustili iz Bertokov proti Kopru in v čudovitem sončnem dopoldnevu ob morju mimo Žusterne proti Izoli, nato pa nadaljevali pot skozi prikupne predore, po ne prehudih vzponih in prijetnih spustih. Prišli smo do Portoroža in pot nadaljevali proti po mojem mnenju najlepšem mestu slovenske obale, Piranu. Ustavili smo se na Tartinijevem trgu, kjer smo posneli nekaj fotografij za spomin na nepozaben dan. Mimo piranskega akvarija smo kolesarili vse do cerkve sv. Jurija in se na skalnati obali znova nasmehnil v objektiv. Naslednja postaja je bil Strunjan, do koder so nas vodile dobro urejene kolesarske poti. Po dobrem kosilu v gostilnici ob kampu smo se vrnili v Izolo kjer smo po kavici v Hotelu Delfin občudovali fontano in svetilnik. Kot bi mignil, smo bili polni energije v Kopru in kmalu zatem z avtom iz Bertokov na poti domov do Trzina.

Marina Kostešič

Foto: Štefan Skočir,

Izlet Društva upokoјencev Žerjavčki v Brkine

Veste, kaj so to češpe?

Dvanajstega septembra je društvo upokoјencev izvedlo svoj drugi letošnji izlet in za cilj izbralo Brkine. Ob 7.30 zjutraj smo se zbrali na običajnih mestih pred Mercatorjem in pred gasilskim domom ter se z udobnim avtobusom odpeljali proti Primorski. Med vožnjo nam je organizatorica Zdenka Verč predstavila program izleta, predsednik društva Zoran Rink je pozdravil vse udeležence, se zahvalil za udeležbo in povedal o prihodnjih dejavnostih društva.

Foto: Marjeta Rink

Naš prvi postanek je bil v vasi Ostrožno Brdo, ki leži na grebenu nad reko Reko. Tu nas je sprejel lokalni vodnik Ivan Počkaj in nam pokazal pot do partizanske bolnišnice Zalesje. Pri spomeniku nam je povedal nekaj o nastanku bolnišnice, ogledali smo si kuhinjo in zemljanko ter spominsko sobo v stari šoli, v kateri so lepo prikazani začetki partizanskega bojevanja v teh krajih in pomoč vaščanov, ki so sodelovali s partizani. Na koncu vodenja nam je vodnik Počkaj postregel znamenito brkinsko slivovko in sadjevec.

Z avtobusom smo se odpeljali naprej proti Premu, gručasti slemenaсти vasi na severovzhodnem delu Brkinov. Ustavili smo se pod gradom, kjer nas je pričakala vodnica Barbara Kakež. Vodila nas je skozi mogočno grajsko obzidje do notranjega arkadnega dvorišča. Povedala je, da grad Prem spada med starejše slovenske srednjeveške gradove iz romanske dobe. Opisal ga je Valvasor v Slavi vojvodine Kranjske. Po številnih lastnikih je grad do začetka 20. stoletja precej propadel, ko ga je leta 1927 kupil premožni tržaški zdravnik Bruno Zuccolini,

ga temeljito prenovil in ga namenil za svojo poletno rezidenco. Dodal je nekaj zunanjih olupšav iz časov Beneške republike in v notranjosti dal glavno dvorano poslikati s freskami nebesnih znamenj. Tu smo videli tudi čudovito pozlačeno baročno ogledalo, viteški oklep in nekaj orožja. Ogledali smo si kapelo iz 14. stoletja, posvečeno sveti Marjeti. Stalna muzejska zbirka vsebuje oris zgodovine ob reki Reki od prazgodovine do srednjega veka ter stavbni razvoj gradu. Prikazani so tudi drugi gradovi v okolici. Po izčrpnih razlagi smo se z vodnico napotili skozi vas Prem, kjer je večina hiš še iz kamna z vsemi značilnostmi primorske arhitekture. Ustavili smo se pred nekdanjo ljudsko šolo, ki je rojstna hiša pesnika Dragotina Ketteja. Spodnji del hiše je preurejen v spominski sobi, tam nam je vodnica predstavila življenje in delo pesnika Ketteja kot plodovitega predstavnika slovenske moderne.

Polni vtisov o pretekli in polpretekli zgodovini smo se z avtobusom odpeljali na turistično kmetijo pri Ivankotovih, kjer smo imeli kosilo. Prijetno so nas presenetili z okusno hrano, posebna sladica nam bo ostala v dobrem spominu.

Z avtobusom smo se napotili na Brkinsko sadno cesto in se ustavili v vasi Buje na sadjarski kmetiji Biščak. Zaradi lege in podnebja v okolici vasi uspeva zelo kakovostno sadje, predvsem jabolka in slive, ki jim tu rečejo češpe. Iz slednjih domačini izdelujejo brkinsko slivovko, ki je poznana daleč naokoli. Gospodar kmetije Anton Biščak nam je predstavil kmetijo, jabolka in njihovo predelavo. Po predstavitvi smo imeli pokušino številnih žganj, ki jih izdelujejo iz različnih vrst sadja in različnih sort jabolk. Poleg žganja pripravljajo in prodajajo odlične jabolčni sok, kis, suhe krhlje in jabolka. Zaradi kakovosti in odličnosti jabolk in izdelkov so prejeli številna priznanja doma in v tujini.

Z ogledom sadjarske kmetije Biščak se je naš program iztekel. Z zadovoljnimi z videnim in polni prijetnih vtisov smo poslovili od Brkinov in se napotili proti Trzinu. Preživeli smo lep dan, lep izlet in vse čestitke Zdenki za dobro izbiro in organizacijo.

Majda Šilar

Oktober, mesec požarne varnosti

Oktober je vsako leto namenjen požarni varnosti. Letošnje geslo je »Za požarno varnost v večstanovanjskih stavbah poskrbimo vsi«. V Sloveniji je več kot 10 000 objektov, ki imajo več kot osem stanovanj. Kaže se, da so prebivalci večstanovanjskih objektov premalo ozaveščeni o požarni varnosti, ne vedo natančno, kako je treba ravnati, ko se zgodi požar ali druga nesreča. Pomembno je, da čim prej pokličemo številko 112, da na požar ali drug nevaren dogodek opozorimo vse sosede ter da poskrbimo za varno evakuacijo iz objekta. O dejavnostih ob mesecu požarne varnosti bomo podrobneje poročali v naslednji številki Odseva.

September je minil v znamenju gasilskih tekmovanj. V soboto, 14. septembra, je potekalo državno tekmovanje v gasilski orientaciji na Kopah. Na tekmovanju so sodelovale tudi naše mladinke Ema in Eva

Vir: Facebook PGD Trzin

Nemec ter Lara Pevec. Na progi ter pri izvedbi vaj so se odlično izkazale ter dosegle enajsto mesto med enaintridesetimi ekipami.

Naši operativci Marko Kajfež, Eddy Jerak, Adam Oblak (PGD Trzin) in Bojana Žugec (PGD Študa) so se udeležili gasilsko taktičnega tekmovanja v Rogaški Slatini. Tudi tu so se upoštevali čas na progi ter različno zahtevne gasilske spretnosti. Dosegli so odlično deseto mesto.

15. septembra smo sodelovali na prireditvi »Ko bom velik, bom gasilec«, ki jo je pripravila Mladinska komisija v okviru Gasilske zveze Domžale. Sodelovala so vsa društva GZ Domžale, vsako je pripravilo zanimive dejavnosti za mlade. Otroci so se tako preizkusili v različnih gasilskih spretnosti, zbirali so štampiljke, na koncu pa so za vse opravljene dejavnosti prejeli še simbolno nagrado.

Zajček je iskal svojo mamico

Franček je nestrpno pričakoval svoje male zveste gledalce, ki so 6. oktobra prišli v dvorano Kulturnega doma na ogled prve predstave v okviru otroškega gledališkega abonmaja Franckov živžav. Mlajši so bili do njega malce zadržani, malo starejši otroci pa so mu z veseljem segli v dlan. Ob tem so nekateri spremljevalci otrok pozdravili tudi poznejšo uro otroških predstav. Tisto hladno oktobrsko nedeljo je torej KUD Franc Kotar Trzin gostil Gledališko družino KUD Svoboda Prebold, ki je zaigrala prisrčno zgodbo – Le kje si, mami?, v kateri so tudi peli. Podobno smo si v okviru otroškega abonmaja lahko ogledali že pred dvema letoma, le da so takrat v njej nastopale le živali. Tokrat pa je zajčku, ki je ušel iz ujetništva v mestu, pri iskanju ljube mamice namesto medveda pomagal lovec. V gozdu je zajček srečal še modro sovo in zvito lisico, ki sta se mu ponudili za mamo. Spečega ga je opazil tudi lačni volk, pred katerim so ga posvarili otroci, ki so zbrano spremljali zajčkovo iskanje. Na koncu je dolgoušček vendarle našel svojo mamico, ki mu je lačnemu ponudila slasten korenček,

21. septembra smo v Trzinu gostili regijsko mladinsko tekmovanje. Potekalo je na igrišču pri Osnovni šoli Trzin. Sodelovalo je šestdeset desetin iz celotne regije Ljubljana tri, tako da je bilo na tekmovanju skupaj z navijači in sodniki več kot sedemsto ljudi. Ob tej priložnosti bi se radi iskreno zahvalili Osnovni šoli Trzin, ki nam je omogočila, da smo lahko uporabljali jedilnico in stranišča, za tekmovalce pa so pripravili toplo malico.

21. septembra je naš član Uroš Mušič praznoval 30 let. Kot se spodobi, smo ga pošpricali in se nato z njim poveselili. Slavljenju Urošu želimo obilo zdravja in veselja.

Letošnji gasilski izlet je potekal 28. septembra. Odpravili smo se v Ribnico in Kočevje. V Ribnici smo se ogledali muzej in Center rokodelcev, v Kočevju pa bunker Škrilj in ranč Marina. Druženje smo sklenili s toplim obrokom v Lovskem domu Pr' Slavcu. Vreme nam je bilo dokaj naklonjeno, tako da smo preživeli krasen dan.

Verjetno se bralci sprašujete, kje so zapisane intervencije. Teh v septembru na srečo ni bilo.

Smo se pa udeležili dveh pogrebov, 25. septembra pogreba Marije Lagoje in 26. septembra člana PGD Loka. Naj počivata v miru.

Foto: Borut Kump

**Z gasilskim pozdravom na pomoč!
Dušan Kosirnik**

in ji blažen padel v objem. Trzinski gledališčniki vabijo še na ogled drugih nedeljskih predstav Franckovega živžava, ki bodo ob 17. uri 17. novembra – Martin Krpan, Teater Cizamo; 6. decembra – Liza v smetosvetu, Teater Azum; 5. januarja – Zvezdica zaspanka, KUD KAMOT Bled; 2. februarja – Zgodbe iz Kamišibaja, Gledališče Zapik in 15. marca – nova SHOW predstava, KUD Franc Kotar.

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

Bralna značka za odrasle in nacionalni mesec skupnega branja

Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin je tudi letos vključena v projekt Okusimo besedo, bralno značko za odrasle, ki je namenjena spodbujanju branja tudi med odraslimi in že dvanajsto leto zapored poteka v organizaciji Knjižnice Domžale. Gradivo, ki je vključeno v projekt, je vselej izbrano po načelu kakovosti in aktualnosti, predvsem pa je žanrsko raznovrstno, da zadovolji različne literarne okuse.

Bralni projekt vsako leto poteka od oktobra do aprila, konča pa se z literarno in kulturno navdahnjeno prireditvijo v maju, ki poteka v večnamenskem prostoru Knjižnice Domžale. Bralci poleg zanimivega kulturnega programa vselej prejmejo privlačno knjižno nagrado, ki jih spodbudi k sodelovanju tudi naslednje leto.

Okusimo besedo pa ni edini projekt, v katerem sodeluje Krajevna knjižnica Trzin. Vključena je namreč tudi v Nacionalni mesec skupnega branja, ki je letos potekal drugič, začel pa se je z 8. septembrom, mednarodnim dnevom pismenosti, in končal s 13. oktobrom, tednom otroka. Med projektom so v trzinski knjižnici pripravili različne literarne in kulturne dejavnosti, s katerimi so poudarili pomen in vrednost skupnega izobraževanja. Tam sta med drugim potekala tudi lutkovna igra, namenjena otrokom, in izobraževalni večer v družbi Sanje Lončar, namenjen odraslim.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Tam, kjer so Trzinke, je vedno živahno

Članice ženskega pevskega zbora Trzinke so jo tokrat mahnila na Festival LUPA, kjer so različne nevladne organizacije in društva mimoidočim predstavljali svoje programe. In medtem ko je na enem koncu igrala godba na pihala iz Marezig, so na drugem koncu ritem dvigovale Trzinke pod taktirko Primoža Leskovca. Poleg že znanih ljudskih V gozdu, Tri planike, Slovenec sem so tokrat zapele še popevko Ljubljanski zvon. A niso prišle oborožene samo z dobro voljo in glasovi, ampak so s seboj poleg reklamnega gradiva iz Trzina prinesle še znane trzinske klobase in za posladek različne sladke dobrote. Tako so številni z veseljem zavili k njim na stojnico, saj so jih prepričale v vseh pogledih: z glasom, stasom in hrano. Celo minister za upravo Rudi Medved ni mogel mimo, ne da bi s pevkami spregovoril nekaj besed. Prijetno, veselo, poučno in družabno je bilo tokratno druženje za vse udeležence in obiskovalce na Bregu ob Ljubljani. Spoznali smo veliko novih ljudi in se ne nazadnje imeli prav lepo, sicer pa kdor poje, slabo ne misli. Prav zato so Trzinke zapele še eno pesem.

Besedilo in foto: Drago Juteršek

SERVIS ZA VAŠ TV

ze 10 let!

TV od 15 € / m

Najboljši TV programi in internet s Kravca-Kržiča, Limbarske gore, Krma, ...

Roman Goropečnik s.p.
Savska c. 40a, 1230 Domžale

040 / 997-007

www.gorosan.com, www.zvezdatv.si

LED, LCD, PLAZMA TV, VIDEO SISTEMI
SATELITSKI SISTEMI VSEH VRST

Aparate ne popravljamo, temveč popravimo!

Tudi na medgeneracijskem odru F3ŽO

Na Festivalu za tretje življenjsko obdobje (F3ŽO) so Trzinke letos nastopile že tretjo leto. Tokrat so številne obiskovalce navdušile s štirimi ponarodelimi pesmimi in dvema popevkama, med drugim tudi s popevko Ljubljanski zvon. Obiskovalci so jih nagradili z bučnim aplavzom. Kako so zvenele, si lahko ogledate na njihovi Facebookovi strani <https://www.facebook.com/ZenskiPevskiZbor-Trzinke/>. V teh dneh je za njimi že avdicija, ki so jo pripravile za nove pevke, vneto pa se pripravljajo tudi na novoletni koncert, ki bo v soboto, 28. decembra, ob 19. uri v Kulturnem domu v Trzinu. Vstopnice že lahko dobite pri pevkah.

Čarovničkin prvi čarobni urok

Gledališče Pravljičarna, ki se je znova odzvalo povabilu Krajevne knjižnice Tineta Orla Trzin, nas je v Dvorani Marjance Ručigaj tokrat presenetilo s prav posebno animacijsko predstavo o mladi čarovnički, ki je dopolnila komaj sto let. V čarovniškem svetu je to sila malo, a ravno prav, da si mala pošast lahko privoščila lastno metlo, s katero leta naokoli, in ljubljenska črnega mačkona, ki jo spremlja vsepovsod. Poleg tega jo obdaja tudi gruča netopirjev – ima jih več, kot jih zmore prešteti. Med njimi je tudi ponočnjak Maksi, ki pa ga, ob učenju in ponavljanju čarovniških urokov, ki mladi čarovnički povzročajo nemalo preglavic, nehote tudi osmeši. Ker so netopirji zamerljive sorte, ji Maksi tega ne more kar odpustiti, zato se odloči, da bo še dodatno zapletel čarovničkino življenje. Predstava, polna zadreg, nerodnih pripetljajev in zabavnih zapletov, je primerna za otroke vseh starosti (tudi tiste malce starejše).

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Letošnjo gledališko sezono odprl Plen

Foto: Peter Hudnik

V soboto, 5. oktobra, se je za ljubitelje gledališča začela letošnja sezona, saj smo si lahko v Kulturnem domu ogledali prvo letošnjo abonmajsko predstavo, Plen. Gledališče Zarja iz Celja se nam je predstavilo s črno komedijo Johna Kingsleyja Ortona. Prvi prizor se začne s sceno žalujočega McLeavyja (Srečko Centrih), ki mu je umrla žena. Zapeljiva medicinska sestra Fay (Tara Prodnik) ga hitro spravi v boljše voljo in mu večkrat ponudi uteho ter mu predlaga tudi zakon. McLeavyjev sin Hal (Niko Korenjak) pa skupaj s »prijateljem« Denisom (Luka Žerjav) oropa banko in denar skrrije kar v krsto pokojne matere. Tedaj se pojavi policijski inšpektor Truscott (Matevž Starič), zamaskiran v uslužbenca komunalnega podjetja. Odkrije nenavadno dejstvo, da je vseh sedem Fayinih mož umrlo na zelo čuden način. Ko ugotovi, da sta Hal in Deniss roparja banke, v zameno za njuno svobodo zahteva del dobička. V zadnjem prizoru Deniss, Hal in Fay proslavljajo, ker so pretentali oblasti, a plen po usodnem kozarčku pijače konča v rokah ... no, čisto vsega pač ne smemo povedati!. Gledalci so bili nad predstavo navdušeni, kar so potrdili tudi z močnim aplavzom. Igralci so odlično poustvarili svoje vloge. Res je bilo čutiti zmedenost starega McLeavyja in posmehljivo uživanje detektiva Truscotta, čustva igralcev so se čutila v zraku, duhovitim dialogom pa so se gledalci od srca nasmejali. Režiser Gorazd Žilavec je torej odlično opravil svoje delo! Gledališče Zarja je ljubiteljsko gledališče z več kot 70-letno tradicijo ustvarjanja. Je prejemnik številnih nagrad, na primer srebrnega grba Mestne občine Celje, Linhartove značke, Čufarjeve plakete, Linhartove listine. Prejelo pa je tudi več matičkov za najboljšo vlogo, kreacijo, predstavo, režijo in še številne druge.

Nina Rems

Kar je rekla, je rekla!

Malo v hecu bi lahko rekli, da je oktober večgeneracijski mesec. Začne se z mednarodnim dnevom starejših 1. oktobra, sledi teden otroka, ob tem pa se znova aktivirajo še študenti, ki v oktobru začnejo obiskovati predavanja. Koncert priljubljene trzinske skupine Karsmreklasmrekla je bil namenjen prav njim, v pozdrav novemu študijskemu letu.

Da je odbor za mlade pod pokroviteljstvom občine Trzin z dogodkom, ki je potekal prvi petek v oktobru in na katerem so gostovali tokrat rokero navdahnjeni Oktetek, zadel v polno, je bilo jasno že pred začetkom, saj je bila dvorana v Kulturnem domu več kot spodobno napolnjena. Večgeneracijsko naravo dogodka je potrdila tudi starostna struktura občinstva, saj so v prvih vrstah plesali in se skoraj do polnoči zabavali tako študentje z aktualnim statusom kot tudi tisti iz časa Woodstocka. Kako tudi ne, ko pa je Mariša Jagodič, glavni vokal Karsmreklasmrekla, med drugim znana

tudi po svojih interpretacijah Janis Joplin. Tudi tokrat smo lahko slišali Bobby McGee in Piece of my heart, pa še Queene, Tino Turner, Vaya con Dios, Pink, Jinx, Sestre ... Repertoar torej, ki je dobro znan ljubiteljem Karsmreklasmrekla in jih je znova navdušil. Mariši, ki je vokalno in odrsko blestela, so pomagali spremljevalni vokali Skuše (skušajo, a ne morejo) Aleksandra Kmetič z žametnim uvodom v Proud Mary, Nives Završnik z odlično solo interpretacijo Pink in Tim Lončar s prepričljivim ponujanjem samo (Sestrsk) ljubezni. Za poln zvok so skrbeli še Igor Razpotnik ml. na klaviaturah, Dušan Škafar in Peter Hudnik, električni kitari, Marko Vrbnjak z bas kitaro, Jaka Šinko na bobnih in najmlajši, a nepogrešljivi Nejc Razpotnik na saksofonu.

Gostje, moška vokalna skupina Oktetek, ki so z lanskoletnim martinovim koncertom osvojili srca trzinskega občinstva, so se tokrat podali v rokero vode in navdih črpali pri Queenih. Večer je dosegel vrhunec, ko so skupaj s Karsmreklasmrekla trzinski oder napolnili z Bohemian Rhapsody in tako razgrela občinstvo, da se je avditorij znova in znova zahteval »Hočemo še!». Odličan koncert, zaradi katerega bo tudi študijsko leto nekoliko lažje steklo.

Besedilo in foto: Tanja Bricelj

Lisjak s svojo Družčino blestel

Družčina z Nejcem Lisjakom v glavni vlogi je v petek, 27. septembra, na radomeljskem odru uspešno prestala premierni nastop. Še več, mirno lahko zapišemo, da je vsa družčina na odru blestela in navduševala, občinstvo pa jo je že med prestavo nagrajevalo z bučnim ploskanjem. Med gledalci v dvorani je bilo več znanih obrazov: sestri Yebuah, Neisha, Tanja Žagar in Miki Šarac ter Gašper Rifelj, ki smo ga lahko spoznali v šovu POP TV Zvezde plešejo. Še posebno mezzosopranistka Irena Yebuah Tiran je v predstavi vidno uživala in na Facebookovi strani Družčine svoje navdušenje strnila takole: »Bili ste FE NO ME NA LNI!!!«

Foto: Andraž Gregorič

Muzikal Družčina (v originalu Company) je napisal scenarist Geogre Furth, za njegovo odmevnost pa je odgovoren predvsem skladatelj in tekstopisec Stephen Sondheim, ki velja za očeta sodobnega glasbenega gledališča. Premierno je bil uprizorjen leta 1970 in je bil za svoje čase nekaj posebnega. Med prvimi namreč ni imel zgodbe, ampak je sestavljen iz serije komičnih prizorov s skupno rdečo nitjo – podobno kot ameriški nanizanki Prijatelji in Seks v mestu. Lisjak, ki je delo v celoti prevedel, se je tokrat preizkusil tako kot režiser in producent kot tudi v vlogi glavnega igralca. A ne prvič. Morda se spominjate – muzikal je pred šestimi leti, ko je deloval pod okriljem domačega kulturnega društva, uspešno postavil že na trzinski oder. »Takrat je bilo vsekakor veliko težje. Muzikal je z igralskega, predvsem pa z glasbenega vidika izredno zahteven in tako jaz kot celotna zasedba smo bili še zelo mladi, celo premladi, in se niti nismo dobro zavedali, v kako zahteven projekt smo se spustili. No, to je hitro postalo jasno po neverjetno dolgem in napornem obdobju vaj, ko se nam je včasih zdelo, kot da se ne premaknemo nikamor. Na srečo se je projektu kot glasbeni vodja in korepetitor pridružil Miha Nagode, ki nas je spravil v red, da smo predstavo sploh izpeljali in nismo obupali. Končni izdelek pa je bil presenetljivo dober in glede na odziv občinstva všečen. Žal smo predstavo igrali le trikrat, am-

pak vsaj zase lahko rečem, da se mi je celoten projekt za vedno vtisnil v spomin,« nam je zaupal.

Družčina je sicer Lisjakov najljubši muzikal, napisal ga je njegov najljubši skladatelj in tekstopisec. A to niso glavni razlogi za uprizoritev: »Muzikal bi rad predstavil širšemu slovenskemu občinstvu, saj je zagotovo eden izmed najkakovostnejših, kar jih je bilo kadar koli napisanih. Videti bi ga moral vsak, ker se bo ob njem do solz nasmeljal, na koncu pa vendarle nekoliko zamislil. To zame predstavlja popolno gledališko izkušnjo. Muzikal spretno krmari med komičnostjo in resnostjo, medtem ko govori o popolnoma vsakdanjih stvareh – poleg tega je še kako primeren za današnji čas, ko odnosi postajajo čedalje bolj instantni in pozabljamo na pristna medčloveška razmerja. Vsi, ki sodelujemo v projektu, se zavedamo, da delamo nekaj posebnega in edinstvenega, saj je to drugačne vrste šov kot tisti, ki smo jih navajeni od drugih muzikalov.« Lisjak v tej glasbeni komediji igra osrednji lik, Roberta, ki je edini samski med svojimi prijatelji, štirimi poročenimi pari in enim tik pred poroko. Pova- bi jih na praznovanje svojega 35. rojstnega dne in v predstavi ob spremljanju njihovih odnosov in smešnih pripetljajev odkriva prednosti in slabosti zakonskega življenja. Ob tem se vedno znova sprašuje, zakaj je še vedno samski, in išče primerno parterico, hkrati pa s tremi dekletimi brezskrbno uživa svoja najboljša leta v središču modernega sveta, New Yorku. »Glasba in teme, o katerih govori muzikal, so večne, saj so moderni odnosi prav tako, če ne celo bolj kompleksni, kot so bili pred skoraj 50 leti, posamezniki pa še vedno iščejo samega sebe in skušajo krmariti med pastmi in radostmi življenja,« so zapisali v predstavitvi muzikala. Odgovora na to, ali se vezati ali ne, v predstavi ne dobimo, natrosijo pa nam nekaj zanimivih misli oziroma nasvetov: »Poročiti se moraš z nekom, ki šteje, ne da šteje.«; »Najhuje je, da ne živiš. In če si sam, ne živiš.«; »Biti samski je boljše, sploh če imaš koga ob sebi.«

Muzikal velja za enega najtežjih gledaliških žanrov, saj je treba obvladati tako igro kot tudi petje in ples. In kaj je ustvarjalcem Družčine predstavljalo največji izziv? »Kot že rečeno je muzikal igralsko in glasbeno zelo zahteven in verjetno vsakomur, ki se ga loti, po tej plati predstavlja izziv – tudi nam ga je. Obenem pa nam je nekakšen izziv predstavljal tudi scenografija, saj smo omejeni s sredstvi, hkrati pa želimo prikazati tipično mogočnost in razgibanost New Yorka, kjer pripoved poteka. Zgradili smo visoko kovinsko konstrukcijo v več nadstropjih, ki ponazarja visoke zgradbe New Yorka, hkrati pa na prizorišče prihajajo ves čas novi elementi, ne da bi na noder prišlo kar koli novega. S scenografko sva delala z roko v roki in se vtaknila v vsak detajl, da scena res služi kot dopolnitev režijskega koncepta.«

V predstavi, ki zaradi vsebine ni primerna za otroke do 15. leta starosti, nastopa 14 igralcev in pevcev, za katerimi je že več odmevnih muzikalov. Poleg Lisjaka so med njimi: Anja Strajnar, Marjan Bunič, Andrej Orel, Gaja Sorč, Natja Levec in drugi. 15-članskemu bendu dirigira Iztok Kocen, nad glasbenim delom projekta bdi Simon Dvoršak, koreografinja je Maja Geršak (tri sezone smo jo lahko spremljali v šovu Zvezde plešejo), scenografija je delo Urške Gregorič, kostumografija pa Milena Dolenc. Sicer pa je med ustvarjalci predstave tudi Lisjakova družina. S skupnimi močmi so ti ljubiteljski gledališčniki (nihče ni profesionalno zaposlen v gledališču) na radomeljskem odru pričarali novo nepozabno glasbeno-plesno predstavo.

Tanja Jankovič

T: +386 (0)1 300 32 10
E: racunovodstvo@proevent.si
www.racunovodski-servis.si

- Računovodske storitve
- Davčno svetovanje
- Urejanje dovoljenj za delo, bivanje in študij
- Urejanje davčnega rezidenstva

**DOMAČIM
IN TUJIM
PODJETJEM**

nudimo
celovito
podpomo in
svetovanje.

Spot točka - vse za ustanovitev podjetja

Novembra v gledališču naletimo na Problem!

Lepo je slišati zgodbo o paru, ki po desetih letih zakona še vedno uživa v radostih zakonskega življenja. Žal pa veliko parov pozna prepir kot edino obliko izražanja mnenj in le vprašanje časa je, kdaj bo taka zveza razpadla. Toda obstaja še tretja možnost: da zakonca ohranjata zakon le navzven, živita pa drug mimo drugega. Ampak prej ali slej se njuni poti srečata. In na tej točki se začne »Problem«.

Tokratni gostje so iz Gledališke skupine Ananas, ki izhaja iz bogate tradicije dramskega krožka Gimnazije Bežigrad pod režijskim in dramaturškim vodstvom prof. Andrijana Laha. Med njenimi uprizoritvami so številni recitali (Svinčnik piše s srcem) in predstave (Dobri vojak Švejk), najuspešnejši pa sta bili s številnimi gostovanji Deseti brat Ivana Roba in Žabe Gregorja Strniše (uvrščena tudi na program amaterskih skupin Borštnikovega srečanja). V komediji »Problem« (leta 2018 nagrajeni na regijskem Linhartovem srečanju ljubiteljskih gledališč) nastopata Jana Lavtižar (Žena) in Tomaž Lobe (Mož). Jana je partnerska in družinska terapevtka ter prevajalka, za dušo pa poleg igranja poje in vrtnari. Tomaž je zaposlen kot razvijalec računalniških aplikacij, v prostem času pa rad sede za klavir, poje v pevskem zboru ali pa snuje, kam, kako in zakaj bo popeljal družino na naslednje potovanje.

To sočno komedijo si boste lahko ogledali **v soboto, 16. novembra, ob 20. uri v Kulturnem domu Trzin**. Ogled je za abonente seveda obvezen, toplo sprejeti pa bodo tudi bolj ali manj naključni obiskovalci!

(BL)

Ko Rudi postane najbolj silni človek v celem cesarstvu

Foto: Peter Hudnik

Le kdo ga ne pozna našega Andreja? To je tisti človek, ki že več desetletij zabava mlado in staro po različnih festivalih v Sloveniji, v Trzinu pa rad priskoči na pomoč domačemu kulturnemu društvu. Na prireditvah umetelno zvija balone, se pači in poka šale. Včasih je našemljen, včasih pa je samo tako videti. Andrej Zupanc se bo v otroški predstavi novembra prelevil iz hišnika v samega Martina Krpana z Vrha nad Sveto Trojico.

Spretno zasnovana, režirana in odigrana predstava Martin Krpan je nastala v produkciji Kulturnega društva Cirkuško gledališče in s koprodukcijso pomočjo KUD-a Franca Kotarja. Režijo je prevzel Jure Lajovic, glasbeno je predstavo opremil Robert Suša, kostumografijo sta izdelali Mateja Šušteršič in Metka Zajc, tehnično je predstavo opremil Mirko Bobnar, za tiskovine pa je poskrbel Gregor Vovk.

Hišnik Rudi pa vas takole vabi, **da 17. novembra 2019 ob 17. uri pride staro in mlado na njegov šov Martin Krpan v Kulturnem domu Trzin** (pa ni pomembno, ali ste abonenti ali ne!):

»Drage dame, cenjeni gospodje inu njih potomstvo! Pred vašimi očmi se jame precej vršiti ena velika reč! Danes boste videli hrusta, tolikega, da ga ni kmalu takega! Najbolj silnega človeka na Dunaju, kaj na Dunaju, v celotnem cesarstvu! Samo za vas bode svojo koblico s tovorom vred prestavil, kakor da bi skledo na mizo nese! Inu v poštenem boju se bo srdito skušil s strašnim velikanom, Brdavsom po imenu! Gospe inu gospodje inu njih potomstvo, prav ste pogodili: Martin Krpan z Vrha od Svete Trojice!«

Interaktivna, medžanrska, pantomimsko-klovnska predstava dobroljnega hišnika s specifičnim smislom za humor je obvezen ogled za vse smeha željne gospe, gospode inu njih potomstvo!

(BL)

KUD
FRANC KOTAR TRZIN

TOREK, 29.10., ob 20h
Kulturni dom Trzin

cena 2,00 €

Potovali bomo: poleti s vlakom od severnega dela Bajkalskega jezera, do Ohotskega morja in s trajektom na Sahalin ter pozimi s kombijem še nekoliko severneje, mimo krajev, kjer poteka vsakdanje življenje pri minus 50 stopinjah Celzija. To, kar se nam zdi skorajda nemogoče, je za domačine najbolj normalna stvar. Sibirija!

Napovedujemo: Literarno-kulturni večer

Spoštovani občani in občanke!

Vabimo vas na 2. literarno-kulturni večer v sezoni, ki ga prireja KUD Franca Kotarja. Večer bo potekal v sredo, 23. oktobra, z začetkom ob 20. uri v Dvorani Marjance Ručigaj.

Vabljeni, da se nam pridružite ob kozarcu vina in pri pogovoru z gostom Boštjanom Odrom, ki nam bo predstavil kamišibaj gledališče in z njim tudi erotično poezijo.

Vstop je prost.

Vaš KUD

Fotografije iz čarobnega trzinskega gozda navdušile

V okviru Turističnega društva Kanja je bila 3. septembra v Centru Ivana Hribarja postavljena fotografska razstava V čarobnem gozdu avtorjev Jureta in Nuše Slatner. Zaradi velikega zanimanja so bile fotografije razstavljene do 2. oktobra.

Trzinca Jure in Nuša Slatner sta ljubiteljska fotografa, velika ljubitelja narave in majhnih zanimivih stvari, ki jih znata skozi fotografski objektiv prefinjeno, tankočutno in lepo predstaviti gledalcu. Za razstavo sta izbrala fotografije, posnete v trzinskem gozdu. Z veliko fotografijo sta nam prikazala čaroben gozd, z manjšimi fotografijami pa razne vrste gob, ki jih spremljajo ljubki palčki. Z njimi je razstava dobila posebno noto in upravičila svoj naslov. Fotografije sta Slatnerjeva opremila s komentarji, ki se berejo kot pravljica in sliko zanimivo in poučno približajo gledalcu. Podučijo nas, da ne vpijemo v gozdu, ne dirjamo, ne brcamo in ne uničujemo gob, ki jih nimamo namena nabrati. Zatem nas poučijo, da vsaka goba lahko pomeni bogato estetsko doživetje, fotografski motiv ali kaj tretjega, za gozdne prebivalce pa je odlična hrana ali prostor za bivanje ali razmnoževanje. Vsi smo enakovredni, skleneta komentar. Zapisala sta, kako na trzinski gozd gleda njuna prijateljica Ingrid, ki prihaja z daljnega severa. Šla je v gozd in občudovala raznovrstno in dokaj neokrnjeno naravo, ki nas obdaja. Posnela je na stotine fotografij in ni mogla skriti navdušenja nad videnim.

Obiskovalci razstave so bili presenečeni in navdušeni, saj sta nam avtorja izvirno prikazala naš trzinski gozd. Odprla sta nam oči, da bomo ob naslednjem sprehodu začutili ljubke škratke, začutili vso čarobnost gozda in spoštovali enakovrednost vseh gozdnih prebivalcev. Z veseljem in polni novih pričakovanj bomo čakali njuno naslednjo razstavo.

SADJE ZELENAVA
FRUTAS
TRZIN
LALI d.o.o. 041 927 640

Ponedeljek - petek:
7:00 - 20:00
Sobota: 7:00 - 19:00
Nedelja in prazniki:
8:00 - 17:00

Ena izmed razstavljenih fotografij Jureta in Nuše Slatner.

Majda Šilar

Iz šolskih klopi

V prejšnji številki Odseva smo napovedali, da bomo na naših straneh objavljali tudi članke iz šolskega časopisa Skirca, ki ga pripravljajo učenci Osnovne šole Trzin. Lani so pod mentorstvom učiteljice slovenščine Maje Komjanc izdali pet števil, ki so jih dopolnili še z likovnimi deli, nad katerimi je strokovno bdela mag. Vesna Rakef, učiteljica likovne umetnosti. Ker na letošnjo prvo številko še čakamo, objavljamo besedila iz prejšnjih števil.

Tanja Bricelj

Jaz Izidor – jaz Jurij

Spis z razmišljanjem po branju odlomka iz Visoške kronike Ivana Tavčarja

Verjetno se vsak v različnih življenjskih preizkušnjah vede drugače, pa vendar imamo določene karakterne lastnosti, ki nam pogosteje privrejo na dan.

Spomnim se dogodka, ki se je zgodil v tretjem razredu, ko sem bil še majhen otrok. V razredu smo bili trije: moja sošolca in jaz (brez učiteljice, saj je odšla na stranišče). V trenutku, ko se je učiteljica odpravila iz učilnice, se je večji učenec začel tepsti z manjšim, ker mu ta ni želel dati žoge. Med bojem je manjši dobil tri udarce na glavo. Jaz pa sem samo stal tam in gledal. Nisem si upal posredovati, saj sem se bal, da se bo večji učenec spravil še name. Bil sem tudi zmeden, saj nisem vedel, kaj naj naredim: naj samo stojim tam in gledam ali naj grem do katere učiteljice? Po boju se je poškodovan poraženec umaknil v svoj kot, njegov sovražnik pa je odšel iz učilnice. Jaz pa sem samo stal tam in gledal. Na ta dogodek sta verjetno oba pozabila, meni pa je za vedno ostal v spominu.

Vsaka izkušnja pa nam očitno tudi koristi, saj sem se lani postavil za dečka, starega za polovico mojih let, ko ga je fant B., čigar priimka se ne spomnim, obdolžil, da je vrgel žogo vanj, in to tako da je B. padel in so se mu vsi smejali. Deček je bil zmeden in ni vedel, za kaj gre. Pot me je prinesla mimo njiju. B. je ravno želel udariti mlajšega, ko mu je pot prekrizala moj roka. »Kaj pa želiš?« sem ga vprašal. »Kako, kaj želim? Udariti ga hočem, saj mi je on vrgel žogo v obraz tako, da so se mi vsi smejali.« Malega sem vprašal, ali ve, o čem teče beseda. Rekel je, da ne ve, ter tudi povedal, da se je gugal na gugalnici, ko je do njegovih nog priletela žoga od tistih, ki so igrali nogomet. B. pa ga je ves jezen nadrl: »Lažeš! Priznaj, da si se igral z žogo in mi jo brcnil v trebuh s tako silo, da mi je zmanjkalo zraka v pljučih in sem se skoraj zadušil. In potem so se mi smejali!« Rekel sem mu: »Predlagam ti, da se ne spravljaš na mlajše, ker ti lažeš, saj si mi še pred petimi minutami povedal drugačno zgodbo!« B. se je obrnil in se momlajoče odpravil domov.

Ugotovil sem, da smo po navadi ljudje v mlajših letih Izidorji – tihi, zadržani, pogosto zmedeni ljudje. Toda če želimo kaj doseči, se moramo postaviti zase. Tako nekateri čedalje bolj odraščamo v Jurije in zagovarjamo svoja prepričanja ter se tudi zanje postavimo. Treba je v sebi poiskati samozavest, ki se nato odraža tudi v naših dejanjih.

David Kovačič

Nedokončana misel o moji deželi

Ko se vsako jutro zbudim, se ozrem okoli sebe. Vstanem in pogledam skozi okno. Na moji desni mi pogled seže vse do gora, ki se skrivajo v megli, skozi katero sonce pošilja prve žarke. Pogledam na levo, kjer se mi pred nosom razprostirajo živobarvna polja. Pogledam v nebo, ki se mi prav prijazno modrikasto nasmihna. Vprašam se: »Kje sem?«

Zavem se, da sem prav zdaj, v tem trenutku v Sloveniji. V deželi, ki ima približno dvajset tisoč kvadratnih kilometrov. Toda v tako majhni deželi je toliko lepot: imamo morja, gore, polje, ravnino, jame, jezera, reke in še bi lahko naštevali. Toda koliko Slovencev zjutraj sploh pomisli na to, ko pogleda skozi okno? Koliko Slovencev sploh zjutraj

pogleda skozi okno? Mar ni Slovenija prečudovita, da bi jo bilo vredno občudovati? Veliko ljudi gre poleti na počitnice. Zapravljajo, da bi si ogledali druge države, Slovenije pa ne poznajo ...

Neža Potočnik

Angleški kotichek

Ljubljana

Ljubljana is a city with some rats,
and a lot of cycle paths.
Everything costs too much,
especially animals like sloths.

When you don't have your shoelaces,
you can visit a lot of places.
There is a big mouse,
who lives in an expensive house.
There are a lot of young mice,
who feed with many bags of rice.
There are a lot of rotten tomatoes,
and many healthy potatoes.
There are many swallows,
which are hiding in a few shadows.
There is much milk,
but no silk.

Ljubljana has a lot of wood,
and it is very good.
If you're there a lot of time,
it will help you with your spine.

Ljubljanica has a lot of springs,
which are not for soft drinks.
You can sink in it,
in green dirty mist,
but you mustn't eat,
because it will bring you to a death list.

There is too much noise,
if you want to live there it's just your choice.
If you don't want to stay,
you must go far away.

Nian Šuligoj

Obisk Pikinega festivala v Velenju

Pevci obeh šolskih zborov so se v petek, 13. 9. 2019, odpravili v Velenje na Pikin festival. Učenci so navdušeno ustvarjali na ustvarjalnih delavnicah in si ogledali vragolije na predstavi Pika praznuje rojstni dan. Seveda smo srečali tudi Piko Nogavičko in Ficka in se z njima fotografirali. Učenci in učiteljice se lepo zahvaljujemo DPM Trzin, ki nam je omogočilo to lepo doživetje. Spodaj objavljamo zapis, ki ga je pripravila učenka, udeleženka izleta.

Učiteljice pevskih zborov

Ko smo prišli na Pikin festival, smo spoznali Piko Nogavičko. Nato smo se odpravili proti Rdeči dvorani. Ko smo vstopili, smo videli, da je res veliko stojnic – plezana stena, ustvarjalne delavnice, pletenje kitk ... Hodili smo od stojnice do stojnice, dokler nas niso poklicali, nato smo odšli na predstavo. Predstava je prikazovala, kaj so delali Pika,

Ficko, Anica, Tomaž in Pikin konj na Pikin rojstni dan. Pikin festival je bil res zelo zabaven!

Lana Špelca Grad, 5. a

Felixa pridno vrteli pedala

Druga polovica leta ni skoparila z lepim vremenom, kar smo izkoristili kolesarji KD Felixa. Tako so bile na cesti na različno dolgih trasah vse tri skupine kolesarskega društva. To poletje so se kolesarji podali na Kočevsko in prav je, da omenim še zelo lepo turo Pontteba–Sella Nevea. V avgustu smo uspešno izpeljali tradicionalni društveni maraton, »Srečkov maraton«, ki se ga je udeležilo 23 kondicijsko dobro pripravljenih kolesarjev. V septembru smo izpeljali tudi društveno kolesarjenje s piknikom v Dolgi dolini. Preden se bo vreme poslabšalo, pa imamo Felixa v začetku oktobra v programu še eno obveznost, zaključek kolesarske sezone kolesarskega društva, ki bo tako kot vedno potekal na Krasu.

Stane Lukežič

Foto: Marjan Ferkolj, Metka Kralj

SSK Mengeš: Uspešna poletna sezona se nadaljuje

Na otroškem tekmovanju v Ruhpoldingu je trzinske barve znova zastopal Nik Bergant Smerajc (do 13 let), ki je pristal na 15. mestu. Če v uvodni seriji, v kateri je imel tretjo največjo daljavo, ne bi padel, bi bil uvrščen precej višje. Prav za slovo od avgusta se je na preizkušnji za slovenski pokal v Sebenjah pri Trziču izkazal z drugim mestom, druga je bila tam tudi Živa Andrić (do 12 let), Alen Pestotnik (do 12 let) pa je bil tretji.

Na tekmovanju gorenjske regije na Gorenji Savi so mengeški upi osvojili pet kolajn. Med dečki, starimi do 13 let, je zmagal Nik Bergant Smerajc, ki se mu je na odru za zmagovalce pridružil tretje-uvrščeni Timo Šimnovec. Na najvišjo stopničko je skočila tudi Živa Andrić (do 12 let), Alen Pestotnik (do 12 let) je osvojil drugo mesto, Jaka Perne (do 11 let) pa je bil tretji.

Sledila je prireditev za pokal Cockte v Velenju. Tam sta se od varovanec trenerjev Aleša Selaka in Luke Brneta med najboljšo trojico prebila drugouvrščena Živa Andrić in tretjeuvrščeni Nik Bergant Smerajc.

Otroci, ki bi si želeli postati člani našega uspešnega kluba, so pristrčno vabljeni na trening. Zdaj je primeren čas za vpis otrok in za njihovo spoznavanje s skoki. Vse zelene podatke o tem športu in mengeškem klubu boste izvedeli na telefonskih številkah 041/767-397 in 041/750-404.

Miha Šimnovec

Foto: Goran Andrić

Državne športne igre upokojencev Slovenije tudi v Trzinu

14. septembra 2019 je Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin, že tretjič zapored, gostilo državno prvenstvo v streljanju z zračno puško, ki poteka v okviru Športnih iger Zveze društev upokojencev Slovenije. Znova so se izkazali Žerjavčki in Strelsko društvo Trzin, saj so odlično organizirali dogodek.

Foto: Marjeta Rink

Tekmovanje je potekalo na strelišču Strelskega društva Trzin, ki je tudi vodilo neposredno streljanje na strelišču. Udeležilo se je 80 strelcev in strelk. Tekmovalo je 7 ženskih in 14 moških štiričlanskih ekip, v katerih so nastopili seniorji, ki so zmagali na pokrajinskih tekmovanjih in si tako prislužili vstopnico na državno prvenstvo. V Trzin so se pripeljali vse od Slovenj Gradca in Murske Sobote, do Sežane in Novega mesta.

Uvodoma je strelce pozdravil predsednik upokojenskega društva Žerjavčki **Zoran Rink**, predsednica Strelskega društva Trzin **Andreja Gorjup** pa jih je opozorila na avtomatsko strelišče, ki ga večina že dobro pozna. Strelska mesta so opremljena z elektronskimi tarčami in

računalniškimi beleženjem rezultatov. Župan **Peter Ložar** jim je zaželel prijetno počutje v Trzinu in dobre rezultate na sodobnem strelišču. Pevski zbor Žerjavčki je zapel Zdravljico in dodal še pesem za starejše in s tem je bil najavljen pričetek tekmovanja.

Rezultate so na velikem ekranu v jedilnici OŠ Trzin spremljali ostali strelci, ki so na svoj nastop še čakali ali pa so ga že opravili. Tekmovanje je potekalo na dveh streliščih s po šestimi strelskimi mesti pod nadzorom sodnikov in delegata Zveze društev upokojencev, ki po končanem tekmovanju ni skoparil s pohvalami na račun organizatorjev.

Od kod so doma najboljši seniorski strelci Slovenije to leto? Med posamezniki je zlato medaljo v moški kategoriji osvojil Jože Jeram iz Žalca, drugi je bil Boško Doneski iz Medvod in tretji Franc Brečko iz Trzina, v ženski pa Štefka AŠ iz Novega mesta, druga je bila Marija Sušec iz Velenja in tretja Mihaela Sušec iz Slovenj Gradca. Med strelkami je bila najboljša ekipa iz Škofje Loke, za njimi pa Slovenj Gradec in Novo mesto, medtem ko je med moškimi ekipami slavil Žalec, sledila pa sta Medvode in Škofja Loka. Medalje in pokale je z veseljem podelil delegat na tekmovanju in obenem predsednik komisije za šport pri ZDUS Miha Prosen.

Večina se je strinjala, da je Trzin najprimernejša lokacija za to prireditev, ker je približno na sredini poti za prihod na dogodek in veliko parkirišče ob strelišču, ker je moderno strelišče, profesionalno vodenje na strelišču, dobra ostala organizacija in prijetno vzdušje skozi celo tekmo.

Zoran Rink

Telovadba za »dekleta« od 30 pa do 80 in tudi naprej

V okviru Športnega društva Trzin že od leta 1982 izvajamo v trzinskih telovadnicah razgibalno telovadbo za vsa »dekleta«, ki si želijo razgibanje, kondicijo in druženje ob gibanju.

Začele smo še v času, ko je bila edina možnost za vadbo v dvorani Kulturnega doma. Ko smo dobili novo šolo v Trzinu in s tem tudi telovadnico, smo imele možnost skupaj s Športnim društvom Trzin uporabljati takrat novo telovadnico v šoli. Začele smo program ob sredah ob 19. uri, in to od oktobra do maja, ko se konča delo na vrtu. Telovadbo je obiskovalo od 20 do 40 udeleženk, številne med njimi veliko let zapored. Ko je šola dobila še malo telovadnico, smo se odločile dodati še eno uro redne vadbe, in to ob ponedeljkih ob 20. uri. Tako se je tudi letos vadba začela prvo sredo v oktobru in se nadaljuje ob ponedeljkih. Udeleženke lahko izbirajo ali ponedeljek ob 20. uri, ali sredo ob 19. uri, ali pa obkraj, odvisno od želja ali časovnih možnosti.

Za udeležbo potrebujete svojo športno opremo (trenirke, pajkice ...), čiste športne copate in ležalko. Vadba obsega: vaje ogrevanja, vaje razgibanja celotnega telesa, vaje za krepitev trebušnih mišic, hrbtnih mišic, gibljivost sklepov, drže hrbtenice ... Dva začetna informativna obiska, ki se ju udeležite tisti, ki vadbe še ne poznate, sta brezplačna, nato pa se plača 40 oz. 80 evrov za vadbo enkrat oziroma dvakrat na teden za celotno šolsko leto. Prispevek je za telovadnico in njeno čiščenje, voditeljica pa vodim telovadbo prostovoljno. V ceni je vključena tudi članarina v Športnem društvu Trzin.

Če vas zanima naša telovadba, se nam pridružite v ponedeljek ali sredo v telovadnici OŠ Trzin in preverite, ali vam vadba ustreza. Dobrodošle!

Lilijana Smrekar

Šahovske novice

Začetek septembra že vrsto let pomeni tudi nov start v ligaške tekme. Najprej se prične tradicionalna Osrednjeslovenska liga, ki pa ji kmalu sledi še državno ligaško tekmovanje. Na razpis organizatorja OSL smo v »višjo« super ligo prijavili ekipo ŠK Trzin Buscotrade, v prvi ligi pa nastopa moštvo ŠK Trzin Pecos Pub. Do trenutka priprave tega članka sta obe ekipi odigrali po tri dvoboje. Najprej si oglejmo rezultate močnejše (prvoimenovane) trzinske ekipe, ki v osemčlanski ligi zaenkrat zaseda zadnje mesto:

ŠK Trzin Buscotrade : ŠD Domžale Tajfun	1½ : 2½
ŠK Ig : ŠK Trzin Buscotrade	3 : 1
ŠK Trzin Buscotrade : ŠD Višnja gora – Stična	2 : 2

Položaj na turnirski tabeli sicer ni zavirljiv, a se zavedamo možnosti napredovanja, saj bo v naslednjih kolih za to še dovolj priložnosti. Bolj uspešno smo štartali v prvi ligi, kjer s 5½ točkami zasedamo šesto mesto med desetimi sodelujočimi ekipami.

ŠK Ljubljana : ŠK Trzin Pecos Pub	1½ : 2½
ŠK Trzin Pecos Pub : ŠK Medvode	1½ : 2½
Zelenci LPP : ŠK Trzin Pecos Pub	2½ : 1½

Besedilo in foto: Andrej Grum

Večnamenskost pšaške promenade

Foto: Miha Pavšek

Če se o čem, potem se Trzinci strinjamo o tem, da je ena najboljših pridobitev, odkar imamo samostojno občino, promenade ob levem bregu Pšate med Gregčevim in Čebulovim mostom. Čeprav je dolga le nekaj več kot pol kilometra – kar niti ni tako malo glede na površinske in prebivalstvene razsežnosti občine – pa smo jo hitro in večinoma vzeli za svojo.

Po pšaški promenadi se sprehaja staro in mlado, od varovancev Doma počitka do bližnjih osnovnošolcev in »vrtničkarjev«, s psi in brez, s skiroji, na kotalkah, rolnah, rolerjih ali kolesih, sem in tja – čeprav tja ne sodijo – švig-nejo mimo tudi motorji, pa seveda vsi, ki potiskajo vozičke (tudi očetje, ne le mame ...). Nekajkrat na leto se pripelje tudi manjši dostavni tovornjak ali pa gasilski kombi – razlog so vzdrževalna dela ali čistilna akcija. Tako kot na drugih promenadah se tudi na tej zrcali družbeno in ne nazadnje družabno življenje Trzincev. Na preizkušnji so njihov bonton, spoštovanje in pozdravljanje starejših, umikanje mimoidočih drug drugemu, včasih tudi pomoč, drugič opomin na nepobran pasji kakec in še bi lahko naštevali.

Sprva nižje, a nekoliko pretemne luči so že pred leti zamenjali s svetilkami, ki nam tudi v temi ravno prav osvetljujejo to pot ob naši rečici. Posebno draž promenadi dajejo drevesa zdaj z ene, zdaj z druge, ponekod tudi z obeh strani in – da, uganili ste – voda. Prav slednja daje še poseben čar, saj

ni nikoli enaka in se spreminja še hitreje kot drevesa v različnih letnih časih. Beseda promenade izhaja iz francoskega jezika (fr. promener – sprehajati se) in pomeni sprehajališče v najširšem pomenu, v ožjem pa pot, po kateri se lahko sprehajamo, nekaj se so po njej vozili celo s kočijami. Vedeti pa moramo, da je bila takrat gostota kočij, ki so šle mimo v enem dnevu, manjša, kot pa gre danes po malo bolj prometni cesti avtov na minuto, saj so jih imeli le najpremožnejši (hm, le koliko jih je bilo pred stoletjem v Trzinu?). Danes uporabljamo promenado v svojem prostem času za užitek v naravi (dejansko gre za kulturno, po človeku preoblikovano pokrajino), za vadbo in tek ali pa za razkazovanje. Ne bomo rekli, da slednjega na pšaški promenadi ni, je pa verjetno v podrejenem položaju. Zato pa ne manjka svežih zaljubljenec, ki posedajo po klopih – spoznamo jih po tem, da jim je včasih, ko gredo drugi mimo njih, kar malo nerodno, saj ne vedo, ali bi pozdravili oziroma odzdravili ...

Najbolj znana in nam bližnja je Tivolska oz. Plečnikova promenade (njen osrednji del je Jakopičevo sprehajališče), ki je seveda zaradi velikosti sosedne prestolnice mnogokrat večja od naše. Zato ni čudno, da so jo pred desetletjem razglasili za kulturni spomenik državnega pomena. Znameniti arhitekt jo je urejal v obdobju med obema svetovnjima vojnoma. Trzinska promenade ob Pšati sicer ne bo nikoli tako slavna kot omenjena ljubljanska, pa saj tega tudi nočemo, želimo si le, da bi še naprej ostala, kot je zdaj, ko pazimo nanjo skoraj vsi uporabniki, in da bi jo vzeli za svojo tudi bodoči prišleki. Seveda pa bomo veseli njenega skoraj kilometrskega nadaljevanja navzgor vzdolž reke od Čebulovega mosta po njenem desnem bregu, saj so na levem hiše in vrtovi. Poleg številnih lastnikov obstaja morda še večja »težava«, in ta je, da so zemljišča na desnem bregu zadnjega pol kilometra že v sosednji občini. Kakor koli že, morda pa nas bo Evropa pripeljala do tega, da se bomo lahko tudi Slovenci s sosedi dogovorili o čem pomembnem in smiselnem ...

Miha Pavšek

NOVI
RAV4
100% SUV. 100% HIBRIDNA MOČ.

EKO SUBVENCIJA
10 LET JAMSTVA
NA HIBRIDNO BATERIJO

**Corolla
Touring Sports**
POPOLNA BREZSKRBNOST

www.aclovse.si

10 LET JAMSTVA
NA HIBRIDNO BATERIJO EKO SUBVENCIJA

AC Lovše d.o.o.
Pooblaščen prodajalec in serviser vozil **TOYOTA**.

Domžale
Jarška cesta 11
(01) 777-77-77

Kranj
Cesta Staneta Žagarja 65b
(04) 777-77-77

Vremensko uravnoveženi kimavec

Drvimo že proti koncu osrednjega meseca meteorološke jeseni, kar se seveda pozna tudi pri naših oblačilih. Kratke rokave so že pred tedni zamenjali dolgi, jope pa najrazličnejše jakne. Prav zanimivo je vsako leto opazovati prehod letnih časov po oblačilih starostno in spolno različnih skupin. Če starejši in bolj zmrznjeni (zlasti zmrznjene ...) hitro obrnejo ploščo na jesen, pa mladi precej dlje vztrajajo v kratkih oblačilih.

Foto: Miha Pavšek

Poznopopoldanski jesenski sprehod po Trzinskem polju nikoli ne razočara. Modrina neba je redkokateri mesec v letu tako lepa kot prav jeseni (v ozadju Domžale/SPB in Limbarska gora).

Zanimivo je ob jutrih, ko gredo šolarji k pouku in je praviloma najhladnejše, opazovati nadobudne trzinske šolarje, zlasti iz šoli bližnjih blokov in hiš, kako pogumno in kratkohlačniško (in tudi »kratkorokavno«) jo mahajo k pouku v jutrih, ko so temperature zraka že pod 10 stopinj Celzija. Jasno, ko pa nimajo časa, da bi pogledali skozi okno in dobili prvi vremenski vtis! Bolj kot pogled skozi okno je danes pomemben pogled na enega od zaslon(čk)ov – vrag te vzemi – tudi tam se da »videti« vreme, saj imamo na šolskem vrtu vremensko postajo. Upam, da je učitelji ne skrivajo pred radovednimi učenci, saj je namenjena prav njim.

Zatorej, dragi starši, ko vas bodo otroci naslednjič zjutraj povprašali o vremenu in kaj naj oblečejo, lahko preprosto odgovorite: »Poglej kar na vašo vremensko postajo (<http://trzin.zevs.si/>).« Če tudi s tem niste zadovoljni, lahko dobite na spletni strani ARSA Modro vreme še natančnejše informacije o vremenu pri nas, celo po urah – <http://www.vreme.si/napoved/Trzin/graf>. Minuli september je bil videti in občutiti kot čisto »normalen«, kar kažejo tudi vsi glavni vremenski kazalniki – še pretopen je bil v pričakovanih okvirih, to je med 0,5 in stopinjo

Celzija glede na dolgoletno povprečje. Spomnimo, prav ta mesec je podnebno najmanj spremenljiv, res pa je, da so bili v zadnjih desetletjih vsi večji poplavni dogodki v Trzinu septembra. Letošnji nam je prinesel nekoliko več, a ne preveč padavin (na letni ravni smo že presegli tisočico), tudi sonca je bilo toliko, kot ga lahko ta mesec pričakujemo glede na dolgoletno povprečje. Imeli smo devet prijetno toplih dni in celo enega vročega: prvi dan meseca se je temperatura zraka ustavila pri zavidanja vrednih 31,5 stopinj Celzija. Pogosto pa smo se ob toplih popoldnevnih čudili, zakaj imamo na sebi ali v rokah topla oblačila – prav zgodnjejesenski dnevi so tisti, ko imamo največje dnevno nihanje temperature zraka. Kar poglejte, 5. septembra je znašala ta skoraj 17 stopinj Celzija!

Kot smo v uvodu ugotovili, smo že zakoračili v meteorološko jesen – natančneje smo že v njeni drugi polovici – zato bomo lahko kmalu opazili spremenjene barve listov številnih dreves. Pravi čas jesenskega obarvanja listja nastopi, ko se jeseni začne krajšati svetli del dneva dan in podaljševati njegov temni del. Vplivi drugih okoljskih dejavnikov, kot so temperatura zraka, padavine in prehranjenost na čas rumenjenja listov, so bolj spremenljivi, zato je lahko vsaka jesen po času obarvanja in intenziteti jesenskih barv posebna. Še posebej lepo se lahko listi obarvajo, kadar je prehod iz poletja v jesen hiter oziroma nenaden.

Dnevi so še sončni in topli, noči pa že sveže, vendar so temperature zraka še nad lediščem. Klorofil, nosilec zelene barve, takrat preneha nastajati in listne žile se počasi zaprejo. Ostanejo pa v listih sladkorji, iz katerih se razvijejo antocijani, ki obarvajo liste v žareče odtenke ognjenih in škrlatno rdečih barv. Če nas zmrzal oziroma jesenska slana obišče hitro, listi hitro porumenijo in odmrejo ter kmalu nato odpadejo. Kadar pa je prehod iz poletja v jesen počasnejši in predvsem v primerih, ko je jesen pretopla ter brez svežih nočnih temperatur zraka, se listje obarva manj izrazito. Pojav prezgodnjega rjavenja listov so opazili že sredi devetdesetih let prejšnjega stoletja, tudi ponekod v sosednjih državah. Pa za konec morda od barve listja spet k jesenskim oblačilom in oblačenju. Morda pa bi bilo zanimivo vremenske podatke in napovedi nadgraditi z uporabniškimi nasveti o oblačilih za več oblačilnih kategorij. Bo pa treba paziti, ker imajo vsake oči svojega »malarja«, tudi vremenske in še bolj modne ...

Miha Pavšek

VREMENSKA POSTAJA OŠ TRZIN (september 2019)

Kazalec	Podatek	Datum/Niz	Ura/Obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	16,1	1.–30. 9.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	31,5	1. 9.	15.04
Najnižja temperatura zraka (°C)	4,3	21. 9.	6.55
Največja dnevna T amplituda (razlika maks./min. T, v °C)	16,9 (26,7/9,8)	5. 9.	0.00–24.00
Število dni s padavinami $\geq 0,2$ (≥ 1 mm)	24 (12)	1.–30. 9.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	34,0	23. 9.	0.00–24.00
Mesečna količina padavin (mm/h)	175	1.–30. 9.	mesec
Skupna količina padavin v letu 2019	1032	1.–30. 9.	devet mesecev
Najvišja hitrost vetra (km/h)/smer	38,6 / S	8. 9.	19.38
Št. vročih/toplih dni (maks. dnevna T zraka $\geq 30/25$ °C)	1/9	1.–30. 9.	mesec

Izbrani meteorološki podatki za Trzin za september 2019; celoten arhiv je dostopen na spletnem naslovu <http://trzin.zevs.si> (meni Statistika). Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin).

Intervju: Renata Podržaj, svetovalka za nove tehnologije življenja

V življenju vse teži k ravnotežju

Preizkušnje, ki jih pred nas postavlja življenje, so pogosto prevelike, da bi jih človek povsem sam nosil. Ko nas okoliščine silijo k spremembam naših prepričanj in zakoreninjenih vzorcev vedenja, velikokrat ne vemo, kam se obrniti po pomoč. Če potrebujemo kruh, gremo v pekarno, kam pa gremo, če želimo spremeniti svoje življenje? Ena od številnih možnosti se nam ponuja že pred našim pragom. V industrijski coni v Trzinu, na Špruhi 19, je podjetje E-vizija, kjer po metodi »nove tehnologija življenja« deluje Renata Podržaj s svojo ekipo.

Na Renato Podržaj sta me opozorili dve Trzinki. Prva, Kristina, je povedala: »Če ne bi bilo Renate in E-vizije, danes verjetno ne bi več imela svojega posla.« Druga pričevalka pri svojih zrelih letih naravnost cveti. »Odkar obiskujem tretmaje pri E-viziji, se počutim bolje, sem bolj stabilna, najbolje od vsega pa je, da imam lepšo, pomlajeno kožo, bolj sijoče lase in nohte ... Še kozmetičarka se mi čudi in me sprašuje, kaj počnem, da sem tako mladostna,« pove Dunja. Zadosten razlog, da Renato vprašamo, kaj pravzaprav počne.

Kaj je »nova tehnologija življenja«?

Nova tehnologija življena pomeni znanje o življenju na področju odnosov, denarja, kariere in zdravja. Gre za osebnostni razvoj. Podobno kot poznamo tehnologijo naprav, obstaja tudi tehnologija sodobnega človeka. Povedano drugače: raziskujemo, kakšne vzorce obnašanja potrebuje človek, če želi izboljšati svoje življenje ali zgolj če želi biti zadovoljen in v polnosti uživati življenje.

In kako mora delovati človek, če hoče biti zadovoljen v življenju?

Predvsem mora delovati zavestno. Zavedati se mora svojega vedenja in vsega, kar se mu dogaja. Z opazovanjem in spoznavanjem sebe naj ugotovi, kateri vzorci mu ne koristijo več. Ljudje pogosto igrato vlogo žrtve: za naše nezadovoljstvo so krivi država, direktor, partner ... Pri novi tehnologiji življenja se lotevamo težav pri sebi. Vprašamo se, kaj moram jaz storiti, odpustiti, spremeniti ... da bom srečen, zdrav, zadovoljen. Pri tem ni enega samega univerzalnega odgovora za vse, ampak ima vsak svojo pot in morda je za dve osebi z na videz enako težavo pot do istega cilja lahko povsem drugačna. V E-viziji vsak klient dobi svoja navodila in nasvete, ki so prilagojeni le njemu.

Omenili ste, da moramo ljudi marsikaj odpustiti. Kako se to stori – kako odpustiti?

Najprej je treba stanje sprejeti in v polnosti odčustvovati, šele zatem lahko odpustimo in stopimo naprej. Je pa to zelo težko storiti brez ne-

koga, ki te vodi. Koristno je, če imamo ob sebi nekoga, ki ima znanje, da nam pomaga odvreči staro energijo in v telo sprejeti novo.

Se brez pomoči od zunaj to ne da?

To zmorejo samo ljudje, ki so visoko zavestni. Če lahko pogledamo na dogodke nevtralnno, ne da bi se odzvali jezno, zmedeno, žalostno, prestrašeno, potem je mogoče.

Kako pa razumete življenjsko energijo?

Da bi to razumeli, bi morali razumeti kvantno fiziko. Poenostavljeno: gre za sporočila, ki so prilagojena vsakemu posamezniku in se nanašajo na tisto, kar posameznik potrebuje. Ni namreč vedno tako, da je tisto, kar si mi želimo, enako tistemu, kar potrebujemo za svoj osebnostni razvoj. V prostorih E-vizije je vzpostavljeno energijsko polje, ki mi kot svetovalki pomaga transmitirati, torej prenesti ta sporočila posamezniku. Zato ljudje tudi prihajajo sem: da dobijo znanja in spoznanja, s pomočjo katerih si lažje spremenijo življenje.

Od kod črpate znanje in kje se izobražujete?

Na tem področju delujem že 17 let. Izobražujem se po metodi nove tehnologije življenja, ki temelji na kitajski tradicionalni medicini in združuje energijsko medicino in tehnologijo življenja za sodobni čas. Izobražujem se na Hrvaškem in pri New Life Phenomeni na Novi Zelandiji in Kitajskem. Moje poslanstvo je pomagati ljudem.

Katere metode izvajate in komu jih priporočate?

V E-viziji izvajamo tri osnovne tehnike: sprostitevno tehniko Power Relax, energijsko terapijo hrbtenice in svetovanje za osebnostno rast, s poudarkom na poslovnem in partnerskem področju. Posebnost teh tretmajev je, da so spremembe, ki jih z njimi dosežemo, trajne. Z ozaveščanjem dosežemo stanje, ko se ne moremo več obnašati po starem. Delo na sebi je dolgotrajen proces, rezultati z metodo nove tehnologije življenja pa hitri, opazni in učinkoviti.

Tretmaji so primerni za vse starosti, za vsakogar, ki bi se želel revitalizirati, se razbremeniti posledic stresa, spremeniti svoje delovanje v življenju. Še posebno je Power Relax priporočljiv za poslovneže, saj ga lahko obiščejo še pred začetkom delovnega dne, in to tako rekoč pred pragom svojega podjetja. Po eni uri sprostitvene tehnike bodo napolnjeni s svežo energijo, tako da bodo lažje delali in v krajšem času naredili več in bolje. Naše tretmaje priporočam vsem, ki so opazili, da se jim kljub že izpeljanim korakom (menjava službe, partnerja ...) ponavljajo vedno isti vzorci, in ki čutijo, da jim na neki točki primanjkuje košček v mozaiku znanja in izkušenj.

Kakšno misel bi dodali za konec?

Vse v življenju teži k ravnovesju. Brez noči ni dneva, brez zime ni poletja ... Neprijetna čustva so del življenja in so tukaj zato, da nas spomnijo, kako je izkusiti srečo, zadovoljstvo, notranji mir. In prav to je tisto, kar je tudi meni osebno prinesla ta metoda, o kateri lahko bralci več izvedo na www.evizija-healthy-lifestyle.si/.

Besedilo in foto: Tanja Bricelj

*Dve poti sta se cepili v gozdu in jaz –
jaz sem si izbral manj uhojeno gaz
in v tem je bila vsa razlika.*

(R. Frost)

Pred letom dni se je za vedno poslovil moj mož

TONI IPAVEC
1934–2018

Zelo te pogreša tvoja Majda
Trzin, 26. september 2019

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno,
a kar ni njeno, si ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.*

(S. Makarovič)

ZAHVALA

Ob nepričakovani in nenadni izgubi naše drage žene, mame,
babice, hčere in sestre

MARIJE LAGOJA (1954–2019)

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in
sosedom, ki ste bili z nami v teh najtežjih trenutkih življenja.
Naše hvaležne misli naj dosežejo vse, ki ste jo v tako velikem
številu še zadnjič obiskali v mengeški poslovilni vežici, darovali
cvetje in sveče ter jo pospremili na njeno zadnjo pot.

Posebno zahvalo izrekamo pevkam za izvedbo ganljivih skladb
in pesmi, gasilcem iz Prostovoljnega gasilskega društva Trzin,
gospodu Jožetu Kosmaču za prebran govor in župniku gospodu
Boštjanu Gučku za opravljen pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala. Vsi njeni.

avto
Debevc
TRZIN

Volkswagen
Service

VW pooblaščen serviser in prodajalec vozil
Hitri servis za vse znamke vozil
Center rabljenih vozil
Kleparsko ličarske storitve
Cenilno mesto za vse zavarovalnice
Vulkanizerske storitve

Koristno, pošteno, odločujoče.

car.advisor
★★★★★

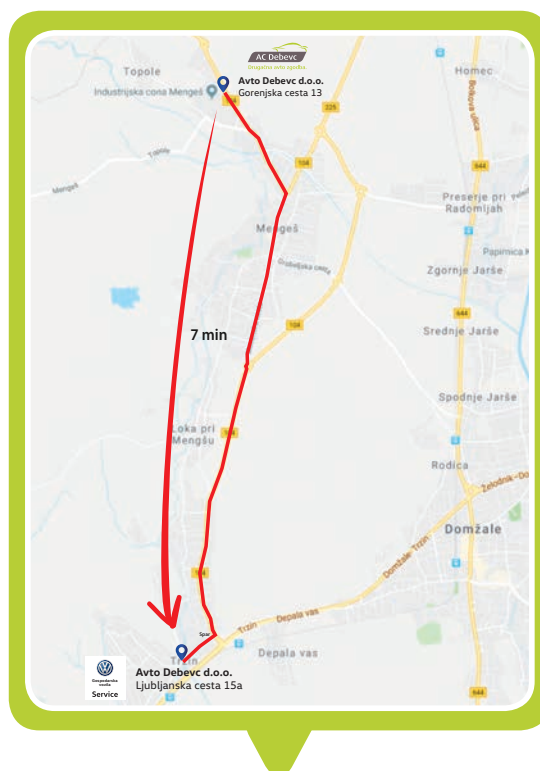
Portal za ocenjevanje avtohit

Ocena

★★★★★ 4,8

Nadaljnje priporočilo

👍 99%

Ljubljanska cesta 15a • www.avtodebevc.si
01 564 23 88 • trzin@avtodebevc.si

**PE Mengeš se je preselila v Trzin.
Vse na enem mestu!**

Aktualne dejavnosti društva upokojencev ŽERJAVČKI

Vedno znova vse upokojence vabimo v svoje vrste pri dejavnostih našega društva. Ni pomembno, koliko smo stari, postarati se res ni nobena umetnost, samo živeti moramo dovolj dolgo.

Pohodniki se ob torkih ob 8. uri zbirajo pred trzinskim Mercatorjem in se podajo na različne izlete v bližnjo okolico. V soboto, 26. oktobra, vabijo na pohod po štirih občinah (Trzin, Rašica, Selo pri Vodichah, Mengeška kočča), zberejo se ob 8. uri pred OŠ Trzin. V novembru, točneje 9., pa že ob 6.30 odraščajo izpred gasilskega doma na tradicionalni pohod Od Litije do Čateža. Da bi le bilo vreme!

- **Kolesarji** odkolesarijo vsak četrtek ob 9. uri izpred CIH-a na krajše in daljše izlete, uspešno in brez nezgod o se vrnili s kolesarjenja po Parenzani. Izveden je bil tudi kolesarski projekt Od Hribarja do Hribarja.
- **Strelci** trenirajo vsak ponedeljek in petek od 17. do 18. ure na strelišču v trzinski osnovni šoli, in to ne zaman, saj je bil na državnem prvenstvu tretji naš član Franci Brečko.
- **Balinarji** so redni gostje športnega parka vsak dan od 8. do 9. ure, po dogovoru pa tudi popoldne. Veteranske lige je konec, začnajo pa se turnirji med društvi.
- **Pevska skupina Žerjavčki** prepeva na Jefačnikovi domačiji vsak torek med 17.30 in 19. uro, 29. novembra pa bo praznovala 20-letnico delovanja. Zanimivo bo.
- **Krožek ročnih spretnosti** deluje na Jefačnikovi domačiji ob četrtkih od 10.30 naprej.

- **Izleti:** po uspešnem potopepanju po Brkinih nas 14. novembra čaka še veselo martinovanje. Res bo veselo, udeležba obvezna!

- **Kultura:** recitatorji in literarni ustvarjalci se redno srečujejo in sodelujejo na raznih prireditvah.

Janez Florjanc, podpredsednik
Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

Nissan LEAF

PREPROSTO IZJEMEN

Začuti vznemirljivost, ki jo poganja moč elektrike.

ŽE OD
27.590 €*

4 ZIMSKE
PNEVMATIKE

5 LET
JAMSTVA**

Innovation
that excites

#1 ELEKTRIČNO VOZILO
v Evropi v 2018

NISSAN INTELLIGENT MOBILITY

Zero Emission

PREIZKUSITE GA V VAŠEM NAJBLIŽJEM SALONU NISSAN!

*Cena velja za vozilo Nissan LEAF N-Connecta 40kWh (z vključeno kovinsko barvo in veljavnim popustom). V ceni je že upoštevana nepovratna finančna spodbuda 7.500 €, ki jo odobrava EKO sklad in jo lahko kadarkoli spremeni. **5-letno jamstvo obsega 3 leta tovarniške garancije ter podaljšano jamstvo za 4. in 5. leto po programu "As new" oz. za 160.000 km, karkoli se zgodi prej. Pooblaščen uvoznik: Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana. Slike so simbolne. Več na nissan.si.

AVTOHIŠA MALGAJ
ime s tradicijo | Ljubljana

Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/ 20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01/ 20 00 560,
servis: 01/ 20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET: OD 8.00 DO 18.00, SOB: OD 8.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

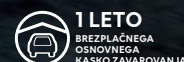

Dacia Duster

že za **13.690 €**

+ PAKET ZIMSKIH PNEVMATIK

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

www.dacia.si

Podana cena (MPC=maloprodajna cena) je neobvezujoča priporočena cena in vključuje 22-odstotni DDV in DMV.

*Ob nakupu vozila preko Dacia financiranja prejmete podaljšano jamstvo za 5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej, brezplačno osnovno kasko zavarovanje za prvo leto zavarovanja ter redno vzdrževanje vozila za 3 leta oziroma 60.000 km, karkoli se zgodi prej. Pogoji za pridobitev omenjenih ugodnosti je obnova avtomobilskega zavarovanja v naslednjem letu preko Dacia Financiranja. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d. o. o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

Poraba pri mešanem ciklu: 4,338–6,699 l/100 km. Emisija CO₂: 114–151 g/km. Emisijska stopnja: EURO6Dt. Emisija NOx: 0,0209–0,0364 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00018–0,00222 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,1–0,4. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

AVTOHIŠA MALGAJ
Ljubljana *Ime s tradicija!* 20 let

Avtotohiša Malgaj d.o.o., PSC Ljubljana, Tržaška 108, 1000 Ljubljana,
Nova vozila Tel.: 01 20 00 560, Rablje na vozila Tel.: 01 20 00 560,
Servis Tel.: 01 20 00 570, E-mail: prodaja.renault.lj@malgaj.com,
www.avtohisamalgaj.si

Hausmart!

vrhunska okna, vrata, senčila

Izkoristite
jesensko
akcijo.

MODRA ŠTEVILKA
080 87 74

VELIKA PONUDBA
PVC, PVC/ALU,
ALU OKEN, VRAT
TER SENČIL

Sveti Duh 139, 4220 Škofja Loka, info@hausmart.si www.hausmart.si

NOVI RANGE ROVER EVOQUE

ČAS JE,
DA VAS OPAZIJO.

ABOVE & BEYOND

RANGE ROVER EVOQUE ŽE ZA 349,00 € NA MESEC Z 1,99% OBRESTNO MERO.

Novi Range Rover Evoque se enako dobro počuti tako na mestnih ulicah kot na gorskih poteh. Ima terensko zmogljivost polnokravnega Land Roverja in je hkrati opremljen za mesto. S tehnologijo ClearSight Ground View lahko vidite pod vozilo in med parkiranjem pazite na jame in nerodno visoke robnike. Evoque zmore vse, le pogledom občudovanja se nikakor ne more ogniti.

Avto Aktiv Intermercatus d.o.o.

Ljubljanska cesta 24
1236 Trzin

landrover.si

Povprečna poraba goriva: 5,4 - 8,2 l/100km. Emisije CO₂: 143 - 188 g/km. Uradna vrednost emisijske stopnje: EURO 6b. Specifične emisije NO_x: 3,1 - 75 g/km. Vrednost specifične emisije trdnih delcev pri dizelskih motorjih: 0,11 - 0,29 g/km. Število delcev pri dizelskih motorjih: 0,03E11 - 1.06E11. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževalcev zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slika je simbolna.